

Mengšan

Glasilo Občine Mengeš, julij 2016, letnik XXIII, številka 7

Pred polnim avditorijem in slovesno postavljeno sceno z uglašeno osvetljavo Poletnega gledališča Studenec so glasbeniki Alpskega kvinteta in Slovenskega okteta priredili pravi zabavni spektakel za vse ljubitelje narodno zabavne glasbe in vrhunskega vokalnega petja.

Na tem svetu nič ne pride samo po sebi

Da bi bili tudi danes tako enotni kot pred 25 leti

Pionirji iz Loke spet krojili slovenski gasilski vrh

Štirje pokali, štiri leta zapored

Zlatomašnika Franc Zmrzlikar in Rudi Koncilijs

06

10

15

22

32

Isčete dobro avtosolo?

RETOS RAZLIKA SE BETAJDE

TEČAJ CPP

NOVO! NOVO
Plačilo na obroke!!

19.7., in 16.8. ob 18.00

POKLIČITE!!
040-776-000
040-756-000

ZABAVNO PLESNI TABOR

Kdaj?
8.8.-14.8.

Kje?
pri Toplicah Sv. Martin

Kdo?
6 let in dalje

Prijava?
drustvo.aia@gmail.com

NAPOVEDNIK AIA – Mladinski center Mengeš: od avgusta 2016
MLADINC je odprt vsak dan popoldne ali glede na dejavnosti in dogodke
drustvo.aia@gmail.com, T: 070-732-070

KAJ SE DOGAJA

- *POLETNI ZABAVNO PLESNI TABOR, od 8. do 14. avgusta, pri Toplicah Sv. Martin na Muri. Prijave in info: drustvo.aia@gmail.com
- *ZANIMIVO POPOTOVANJE – MAGIČNI PERU, v torek, 6. septembra, ob 19.00, v Mladincu (Kristijan S.)
- *PREDAVANJE MOTNJE AVTISTIČNEGA SPEKTRA, v torek, 20. septembra, od 16.00 do 20.00, v Mladincu (Maja Š. N.)
- *PREDAVANJE KITAJSKA TRADICIONALNA MEDICINA, v torek, 27. september, ob 19.00, v Mladincu (Anja T.)
- *VIDIM PRIHODNOST – pogovorno sredčanje, SPOZNAVANJE POKLICEV, v torek, 4. oktobra, ob 18.00, v Mladincu (Alenka Z.)

PLES IN USTVARJANJE

- *HIP HOP: hip hop urice za mlajše (predšolske), pionirska skupina in mladinska skupina, pričetek plesnih treningov septembra 2016, treningi bodo v plesni dvorani Mladinca (Sanja T.)
- *DRAMSKA SKUPINA ZORANA, za mlade od 11 let dalje, vaje se bodo pričele v drugi polovici avgusta, v plesni dvorani Mladinca (Nika M.)

ZDRAVJE IN LEPOTA

- *Telovadba za mlade in mlade po srcu "MIGAJ ZDRAVO ZA ZABAVO!", pričetek vadbe oktobra 2016, v Mladincu (Ajda S.)

UČENJE IN ZAPOSILITEV

- *BREZPLAČNA UČNA POMOČ, v četrtek, 16.00 - 21.00, za mlade od 10. leta dalje, dijake in študente, v Mladincu, termin po predhodnem dogovoru, v Mladincu, (Rok R.)

SVETOVANJE

- *PSIHOLOŠKA SVETOVALNICA ZA MLADE, anonimno, individualno, predhodni dogovor: svetovalnica.aia@gmail.com, v Mladincu (Mojca P.)
- *KARIERNO SVETOVANJE (karierni coaching), individualno, po dogovoru, v Mladincu (Silva A.)

ANIMACIJE

- *ROJSTNODNEVNE ZABAVE ZA VAŠE OTROKE IN NJIHOVE PRIJATELJE, v soboto in v nedeljo, 10.00 – 13.00 ali 13.30 – 16.30, ali po dogovoru, izkušeni animatorji poskrbijo za prijetno in igrivo vzdušje, v prostorih Mladinskega centra (Sanja

POLETJE
v Knjižnici Domžale

Želvino poletno bralno popotovanje
V času poletnih počitnic se nam pridruži na Želvino poletno bralno popotovanje! Vsi 20 dni, 20 minut na dan, v vsakem bralnem dnevu opiti, kaj si bral/-a. Mamo, ozo, dedek, babica ali skrbnik pa bo s poljubnim potrdil/-a, da si bral/-a 20 minut na dan. Zberi tedni ni dolo in do 15. septembra oddaj izpolnjeno zgledno v Knjižnici Domžale ali njenih enotah.

Odklopi se!
Otroci, preživite čas v dobri družbi Knjižnice Domžale vabi vsakršni otrok na družinskih igrah, ki potekajo pod nadzorstvom ODELOPI SI! Družine bo potekala vsak teden in parnik v mesecu julija in avgusta od 18.00 do 19.00. Nalaganje na poletniški odklop!

Poletje s knjigo
Če si star med 18 in 15 let, obo roč knjigo, se nam pridruži pri projektu Poletje s knjigo. Družina dobi na oddajo za otroke in mladino. Sodelujoči, ki bodo prebrali 4 knjige, bodo nagajeni z letnimi nagradami. Projekt traja od 1. julija do 31. avgusta. Nalaganje!

bralno-spodbujevalni projekti
V poletnih mesecih vas vabimo k sodelovanju pri bralno-spodbujevalnih projektih:
ČUDNI NOVIČKI
PRAVILNA USTVARILJA
ZVEDAVCI
POLETNI KNJIZ-KRAJ

Branje v oblaku
Sodelujte pri e-bralnem projektu BRANJE V OBLAKU. V letalnem letu lahko izbrano poljubno knjigo z denar portala. (portal BRIS in portal BRIS). Več informacij o e-bralni projekti ter povezave in navodila obeh portalov najdete na www.knjiznica-domzale.si.

Knjižničarji priporočamo
Našim bralcem želimo povedati kakovostno literaturo tudi v času letnega odloka. Izber glasbeno priporočila knjižničarjev na oddelku. Knjige izpostavljamo v posebnem knjižni z razpisom Knjižničarji priporočajo. Knjige so priložene izbrani, med avtorizirani sony izkone in tudi vsak posameznik priložni na knjižnih polnah. Nomenklatura so bralcem, ki želijo več.

S knjigo v ... / Knjižgobeznice
Knjižnica Domžale v sodelovanju s knjižničnimi ustanovami prijetno vabi k prebranju knjig v okviru projekta S knjigo v ... Obiskovalci si lahko priložijo izpolnjeno knjigo gredimo in ga priložimo prebranje na izbranih mestih. Sledimo, ki ga ne sprejeto prebrati ali pa bi ga tudi ponovno brali, si lahko izpolnijo v Knjižnici Domžale ali njenih enotah.

Fotografski natečaj
Poleti vas vabimo, da upamete svoj najboljši trenutek s knjigo. Fotografirajte lahko s katerikoli napravo - telefonom, fotoaparatom ... in knjigo, ki bo uprta v podobi, na kratko tudi predstavitve. Podrobnejši o natečaju preberite na spletni strani knjižnice in FB.

Knjižnica Domžale in krajevne knjižnice
POLETNI URNIK
JULIJ 2016
AVGUST

	DOMŽALE T 01/ 724 13 04	Mengeš T 01/ 723 13 74	Moravče T 01/ 723 13 08	Šentvid T 01/ 720 63 30	Trzin T 01/ 964 42 96
ponedeljek	12.00 - 20.00	zaprto	zaprto	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00
torek	7.00 - 15.00	13.00 - 19.00	14.00 - 19.00	zaprto	zaprto
sreda	12.00 - 20.00	zaprto	9.00 - 14.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00
četrtek	12.00 - 20.00	13.00 - 19.00	14.00 - 19.00	9.00 - 14.00	zaprto
petek	7.00 - 15.00	8.00 - 14.00	zaprto	zaprto	9.00 - 13.00
sobota	7.00 - 12.00	zaprto	zaprto	zaprto	zaprto

Bliskoven julija in avgusta ne val.

Kazalo

4	Občina
8	Intervju
9	Obvestila
10	Reportaža
12	Mengeški utrip
24	Šport
32	Iz življenja cerkve
33	Kultura
38	Politika
39	Zahvale
40	Križanka

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v Občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmoglostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Hvala za vaš trud!

Prispevke in oglase oddajte najkasneje do 31. avgusta 2016.

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Uredniški svet: Bogo Ropotar, Matevž Bolta, Aleš Janežič, Jože Vahtar, Mirjan Trampuž, Matej Hribar, Tomaž Štebe; **Uredniški odbor:** Primož Hieng, Maša Skok, Štefan Markovič; **Lektoriranje:** Nataša Jerič (za Artline d.o.o.); **Oblikovanje in prelom:** Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@siol.net, www.artline.si; **Tisk:** Schwarz, d.o.o.; **Distribucija:** Pošta Slovenije d.o.o. in Primož Kržan, tel.: 01 7237296; **Oglasi in zahvale:** Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta irena.podborsek@menges.si; **Naklada:** 3000 izvodov; **Revija:** izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobi drugi petek v mesecu vsako gospodinjstvo v Občini Mengeš, vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Zgodba z naslovnice: Mengšan Janez Per se je poklonil ljubiteljem narodno-zabavne glasbe v Studencu. Foto: V. E.

Naslednja številka Mengšana izide v petek, 16. septembra 2016.

Veliko motivacije in idej

V letu 2004 se je na športni ploščadi v Topolah odigrala prva košarkarska tekma na takrat težko pričakovanem športnem igrišču. S tem smo vaščani Topol, občina Mengeš in predvsem topolski gasilci pridobili veliko pridobitev, saj je bilo pred tem na mestu, kjer je sedaj že več kot deset let športna ploščad z brunarico in urejenimi sanitarijami, na neravni travnati površini mogoče igrati le odbojko, nogomet in težko izvajati gasilske vaje.

V februarju 2006, približno po enem letu uradne otvoritve športne ploščadi, je bilo ustanovljeno Športno društvo Topole. Letos praznujemo deseto obletnico delovanja društva. Vse od ustanovitve leta 2006 je dogajanje v športnem društvu in na športnem igrišču pestro in zanimivo. Težko je oceniti točno skupno število organiziranih dogodkov v tem času vseh sekcij društva, saj je bilo v preteklih 10 letih organiziranih 13 odbojcarskih turnirjev, 11 turnirjev v košarki, število dogodkov moto sekcije Veteran Topole, ki od ustanovitve ŠD Topole deluje v okviru športnega društva, in družabnih dogodkov, ki so stalnica ob koncu leta. Poleg moto sekcije Veteran Topole je bila tudi pohodniška sekcija aktivna in je delovala že pred nastankom športnega društva, z nastankom ŠD in vključitvijo v športno društvo pa je s tem pridobila še več članov in zanimanja.

Športno društvo je tesno vpeto v življenje na vasi v Topolah, saj je večino članov društva vaščanov, ki pomagajo tako pri vzdrževanju športne ploščadi kakor tudi pri organizaciji aktivnosti ŠD in družabnih dogodkov. Po 10 letih delovanja Športnega društva Topole imamo tako še več motivacije in idej za nadaljnje delo v društvu kot ob začetku delovanja.

Aleš Černivec, predsednik ŠD Topole

Domoljubna vzgoja je čast

Dovolite mi, da v imenu ZVVS Mengeš in svojem imenu pozdravim župana, podžupana, svetnike, povaljence in vse prisotne ob praznovanju 25. obletnice slovenske samostojnosti! Soborcem za slovensko samostojnost pa še prav poseben pozdrav.

Takšnemu jubileju med možem in ženo rečemo srebrna poroka in če pogledam malo povprek svoje takratne soborce, vidim, da smo več ali manj že skoraj vsi postali srebrni. Pozdravljam idejo, da se praznik dan državnosti obeležuje s sedaj že 5. pohodom od Topol do Dobena.

Takšen pohod je tudi čas za prijetno druženje ljudi, ki jim ni vseeno za našo mlado državo.

Enotnost, kakršna je bila v letih 1990 in 1991, je le še v naših spominih. Da je slovenski narod skozi stoletja svojega obstoja dočakal svojo osamosvojitve, je velika sreča, uspeh, čast in ponos. Državljeni Slovenije smo se v teh 25 letih naučili samo kritizirati, ekonomska blaginja nam je postala nova vera, nekateri pa so še vedno jugonostalgiki, a pa pozabljajo, da smo hodili po kavo, kavbojke in banane v Trst ali Celovec, imeli vožnjo par-nepar, bencin na bone, čakanje na cement, kot da je zlato itd. Menim, da tudi stanje na bančnih računih ne bi kupilo ljubezni do domovine, lastnega naroda in naše rodne grude, prelepe Slovenije.

Mladini manjka domoljubne vzgoje, to je čast in ne nacionalizem. Druge zahodne države je imajo več in že bolj zgodaj. ZVVS je vedno pripravljena brezplačno pomagati pri tem. Če se naši potomci ne bodo naučili postati ponosni državljani svoje države, ki nam še zdaleč ni padla z neba, je vprašljiv tudi smisel njenega nastanka.

Slovenci smo eden narodov, ki je z veliko plebiscitarno večino izkazal narodovo hotenje. Teritorialna obramba je bila samo obo-roženi del ljudstva, ki pa brez podpore naroda ne bi pomenila nič. Celotno naše takratno vojaško vodstvo je zadevo odigralo vrhunsko, vendar če ne bil narod za to, prav tako ne bi bilo od vsega skupaj nič. Zato dandanašnje trkanje po prsih zaslužnih in bolj zaslužnih ter prisvajanje zaslug, odkopavanje kosti itd. najodločnejše zavračam. Narod, ki si želi napredka, ne sme imeti v glavi le zgodovine 25 ali pa celo 75 let nazaj. Uspehom prednikov se je potrebno pokloniti, razmišljati pa o prihodnosti. Razne ideološke akcije z ene ali druge strani so kontraproduktivne. Pa saj nam je menda jasno, da če stalno fantaziramo o preteklosti, ostane premalo časa za ukvarjanje s sedanostjo in prihodnostjo. Vsem skupaj želim veličasten in prijeten dan državnosti!

Besedilo je ob praznovanju dneva državnosti na Dobenu povedal Lado Skok.

Foto: E. V.

Koledar dogodkov julij in avgust 2016

KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR	OPOMBE
nedelja, 24. julij ob 12. uri - nedelja, 31. julij ob 12. uri	POLETNI PLANINSKI TABOR V KOPRIVNI	Koprivna	PD Janez Trdina Mengeš	Letos bomo taborili v kraljestvu kralja Matjaža pod Peco v Koprivni na Koroškem. Skoraj ...
sobota, 20. avgust ob 7. uri - nedelja, 21. avgust ob 16. uri	PREČENJE KARAVANK - OD TRŽIČA DO MOJSTRANE	Tižič	PD Janez Trdina Mengeš	
sreda, 24. avgust ob 16. uri	Brezplačno predavanje Pomen detajlov pri energijsko učinkoviti gradnji	JUB Design Studio, Dol pri Ljubljani 28	RAZVOJNI CENTER SRCA SLOVENIJE, D.O.O.	
nedelja, 28. avgust ob 6. uri	TURA KANJAVČEVE POLICE	Julijske Alpe	PD Janez Trdina Mengeš	

Arheološka izkopavanja pri Osnovni šoli Mengeš so zaključena

Arheološka izkopavanja za potrebe gradnje prizidka OŠ Mengeš so potekala med 18. 5. in 29. 6. Izvajalo jih je podjetje PJP d.o.o. iz Slovenske Bistrice. Arheologi so strojno odstranili vse plasti, ki so bile nasute po izgradnji šole.

V naslednji fazi pa smo ročno odstranili vse kulturne plasti s sprotnim dokumentiranjem. Arheološke ostaline so se nahajale predvsem v jugovzhodnem in severozahodnem vogalu izkopnega polja v obliki jam za kole lesenih objektov in manjših jam. Izpostavimo lahko manjšo grobljo apnenčastih in dolomitnih kamnov, ki najverjetneje predstavljajo deponijo gradbenega materiala, ki je nastala pri gradnji antičnih zidanih objektov v bližini.

Ostanki kamnite groblje na vzhodnem robu izkopnega polja

Kot je že zgoraj omenjeno, večino ostalin predstavljajo manjše plitke jame in jame za kole lesenih objektov, ki jih opredeljujemo kot gospodarska poslopja.

Ostanki jam za kole v severozahodnem vogalu izkopnega polja

Največ najdb predstavljajo odlomki lončenih posod in živalskih kosti, ki jih lahko časovno postavimo v čas 1. st. pr. n. št.

Večje število odlomkov več lončenih posod

Napovedujemo: Vikend odprtih vrat v Mengšu

V Mengšu bo od 23. do 25. septembra 2016 v organizaciji Razvojnega centra Srca Slovenije in Občine Mengeš potekal Vikend odprtih vrat pri turističnih ponudnikih. Namen je predstaviti in promovirati ponudbo lokalnih turističnih ponudnikov čim večjemu številu obiskovalcev.

Vikend odprtih vrat bo v Mengšu potekal prvič. V letošnjem letu so vikendi odprtih vrat v Srcu Slovenije potekali že v občinah Kamnik, Šmartno pri Litiji in Litija, septembra pa bosta potekala tudi vikenda v Lukovici in Mengšu. Vključene so take lokacije, da lahko obiskovalec v enem vikendu obiše več točk in na ta način resnično spozna lokalno območje (določeno občino) in je v stiku z domačini. Dogajanje je primerno za domače in tuje goste, za družine z otroki in za starejše. Velik poudarek je tudi na medsebojni promociji ponudnikov. Obiskovalci lahko sodelujejo tudi v nagradni igri; glavna nagrada je tridnevno bivanje v koči Košutnik na Veliki planini.

Vabljeni ponudniki iz občine Mengeš, da se priključite akciji in svoj interes sporočite do 22. julija 2016 na obcina.menges@menges.si.

Občina Mengeš
in

Razvojni center Srca Slovenije

OBČINA MENGEŠ

URADNE URE:

ponedeljek: 8.00 - 12.00 in 13.00 - 15.00

sreda: 8.00 - 12.00 in 13.00 - 17.00

petek: 8.00 - 13.00

Na tem svetu nič ne pride samo po sebi

Za svoje življenjsko delo je na slavnostni seji ob občinskem prazniku Slavko Pišek prejel zlato priznanje. In kot pravi sam: »... je priznanje za vse moje volontersko delo, ki sem ga in ga še vedno z veseljem opravljam. Vsa moja dela za mengeška društva so bila brezplačna. Priznanje pa me spodbuja k še boljšemu delu.« Danes upokojeni električar je celo življenje posvetil igranju klarineta, mengeški kulturi, nesebični pomoči sosedom, sokrajanom in ljudem v različnih društvih. Njegovo požrtvovalno delo in življenje odražata njegov mir in veselje do življenja.

Kako se spominjate svojih prvih glasbenih začetkov?

Leta 1954 so v Mengšu ustanovili samostojno glasbeno šolo, ki se je kasneje združila z domžalsko. Pred tem so se igranje inštrumentov učili na domovih. Glasbena šola je bistveno prispevala k glasbeni izobraženosti mladih glasbenikov. Sam sem se pri svojih trinajstih letih vpisal v nižjo glasbeno šolo in se učil klarinet.

Leta 1960 sem pri svojih petnajstih letih pristopil k Mengeški godbi skupaj s Francem Koparetom, Janezom Perom, Bojanom Burnikom, bratom Lojzetom Piškom in drugimi. Vseh skupaj nas je bilo okoli deset. Takrat je bil kapelnik Anton Mahle. Bili smo generacija, ko nas je bilo samo dva-trideset. »Reševali« smo Mengeško godbo, ker ni bilo dovolj mladih godbenikov, starejši pa so prenehali igra-

ti. Zakaj? Bili so kmetje, obrtniki, delavci, precej v letih in niso več želeli ali zmogli igrati. Šele ko so v glasbeni šoli ustanovili trobilce in pihalce, se je začela oblikovati skupina mlajših potencialnih godbenikov, ki so zapolnili naše vrste.

Pri Godbi je še danes v navadi krst mladih godbenikov. Je bilo tako tudi, ko ste se vi priključili godbi?

Krst s klarinetom sem imel v Kolovcu, na partizanskem pikniku. Takrat je godbi predsedoval Lojze Skok. Na prireditvi so nas uradno sprejeli medse in krstili s čašo vina. Se še dobro spomnim.

Kdo pa je bil vaš prvi učitelj?

Moj prvi učitelj je bil Pavle Kosec. Hodil sem v nižjo glasbeno šolo v Mengšu. Bila je v drugem nadstropju stavbe, kjer je danes Občina.

In zakaj ste se odločili prav za klarinet?

Oče je bil kulturnik in sem od majhnega sodeloval pri njegovih projektih. Brat Lojze se je učil kitaro, pozneje rog, jaz pa klarinet. Zakaj prav ta inštrument, pravzaprav ne vem. Verjetno je manjkalo klarinetov in sem prijel ravno zanj. In od takrat naprej igram vsaj enkrat na teden na vajah ali sodelujem na nastopih.

Delovanje v kulturi ste tako podedovali po svojem očetu. Zato se niste omejili samo na Godbo.

Veliko sem delal v kulturi, aktiven sem bil tudi pri gledališki skupini Svoboda. Tam sem skrbel za razsvetljavo. Veliko smo imeli dogodkov v takratnem letnem gledališču in kulturnem domu, kjer je bilo veliko gledaliških predstav.

Toda v kulturi ste bili aktivni že, ko ste bili otrok.

Res je. Že v osnovni šoli sem sodeloval v kulturni skupini Šolska plesna skupina, to je bilo pred 55 leti. Takrat smo v Mengšu prvič kot otroci začeli s folkloro. Večinoma smo ple-

Slavko Pišek pri Godbi sodeluje neprekinjeno od leta 1960.

Mama Lojzka s sinom Slavkom

Poročno slavlje leta 1968: Franc Hribar, nevesta Bernarda Hribar, ženin Slavko Pišek in Ivan Pišek

sali gorenjske plese na narodno glasbo. Pod vodstvom Štefke Mlakar je bila kasneje s temi učenci iz folklorne skupine ustanovljena folklorna skupina v okviru Svobode Mengeš. Moj oče Slavko Pišek, kasnejši častni občan, je bil tudi ustanovitelj folklorne skupine in pevskega zbora ter med prvimi predsedniki kulturnega društva Svoboda.

Takrat pa se je ustanovljala tudi mladinska godba.

Leta 1960 je kapelniško mesto Godbe prevzel Anton Mehle. V okviru Glasbene šole Domžale-Mengeš so ustanovili Mladinsko godbo Domžale. Tako smo mladi s svojo Godbo nastopali v domačem kraju in po Sloveniji. V Domžale smo s kolesom hodili na vaje in od takrat je Godba imela veliko nastopov. Zanimivo je, da smo veliko igrali tudi v Kamniku na pogrebih, ker tam takrat kamniška godba ni delovala.

Godbo danes na pogrebih zelo redko slišiš, razen kakšen solo. Se spomnite kakšnega zanimivega dogodka, ki se vam je vtisnil v spomin?

V Nevljah nad Kamnikom smo v zimskem času igrali na pogrebu. Ko smo začeli igrati, se je iz strehe vsul sneg in nas popolnoma zasul. Bili smo čisto mokri in beli. Verjetno je naša glasna glasba povzročila snežni plaz ...

Ali se je kakovost igranja v Godbi skozi leta kaj spreminjala?

Danes je kakovost glasbenikov bistve-

no višja. Vsi so šolani in izobraženi. Danes tri- ali štirikrat zaigrajo in vse gladko teče. Današnji mladi so res odlični glasbeniki, včasih pa so bili večinoma samouki in glasba ni bila na tako visokem nivoju kot danes.

Torej danes stavite na mlade ljudi.

Mlade je potrebno podpreti. Poskrbeti je potrebno, da postanejo samostojni, se povezujejo in gradijo našo družbo. Včasih je bilo veliko mladinskih klubov, mladinskih plesov. Ples združuje. Danes je tega vedno manj in zato tudi vedno manj pristnega, živega stika med mladimi.

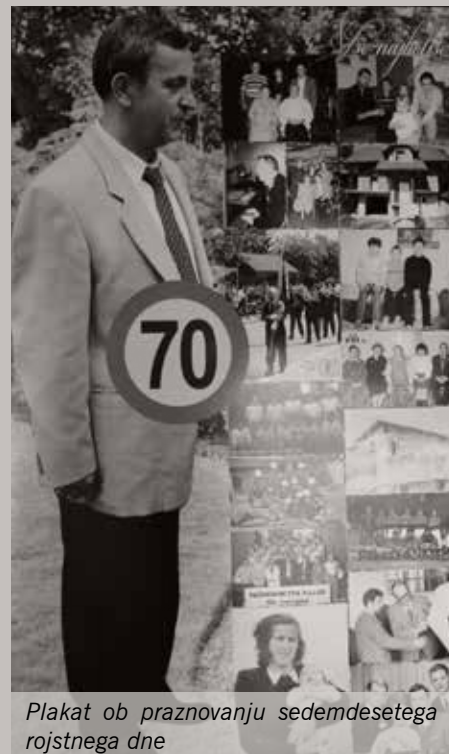
Ena od pomembnih prireditev Godbe je še danes Mengeška marela. Se spomnite njenih začetkov?

Leta 1984 je bila 100-letnica Mengeške godbe in takrat se je prvič začela Mengeška marela, ki je bila letos že dvaintridesetič. Še vedno imam prve avdioposnetke Pepce Blejca, Franca Zabreta in drugih. Takratni ustanovitelji so bili Janez Per, Franc Kompare, brat Lojze Pišek in drugi. Jaz sem skrbel za elektriko in sceno. Na odru so bili razpeti dežniki narodnih noš, rože in velik napis Pod mengeško marelo. Ime Pod mengeško marelo je dal Ivan Sivec, kapelnik je bil Franc Lipičnik. Odvijala se je v Kulturnem domu v Mengšu, kot vse ostale, ki so sledile, le šesta Marela, ko je bilo 3.500 obiskovalcev, se je odvijala v Fit top športni dvorani pod hribom, v današnji Harmoniji. Iz Gospodarskega razstavišča v Ljublja-

ni smo pripeljali 2.500 stolov, obesili zavese zaradi boljše akustike, ker je prireditev snemal Radio Ljubljana. Sam sem poskrbel za vso razsvetljavo in na koncu še igral. Skupaj smo imeli več kot mesec dni priprav za to prireditev.

Pred kratkim ste praznovali častitljiv jubilej, ki je bil nekaj posebnega.

21. maja sem praznoval sedemdeset let. Na obisku so bili vsi veterani

Plakat ob praznovanju sedemdesetega rojstnega dne

Mengeške godbe in povabljeni sosedje iz Finžgarjeve ulice; vseh skupaj nas je bilo šestdeset.

Nada in Slavko sta sorodni duši. Oba imata rada ples, glasbo in petje. Vse to pa ju poleg družine povezuje tudi danes.

Nada o svojem možu

Slavko je delaven, priden in zelo skrben. Spoznala sva se v Grobljah na plesu. Imel je, kot tudi jaz, rad glasbo, veliko je pel. Bila sva in sva še sorodni duši. Dejavnost sva bila v športu, pri gasilcih, pevskem zboru. Od vsega začetka sem sodelovala pri pevskem zboru Svoboda Mengeš. Ko sva se poročila, sva načrtovala svoj dom in si v Mengšu zgradila hišo. In zanimivo je, da se Slavkova mama Lojzka spomni, da je prav na tej parceli, kjer danes stoji naša hiša, stal kozolec, ob katerem je Slavko kot otrok prvič shodil.

Zelo lepo je videti, kako se ohranjajo prijateljstva, stiki med ljudmi, sosedi

...

Včasih smo vse delali v slogi. Mengšani smo vedno stopili skupaj, še po-

sebnost gasilci, člani raznih društev in sosedi. Danes pa žal vse sloni samo na finančah.

Kaj vam daje voljo do življenja?

Rad se družim z ljudmi, jih spoštujem. Z nobenim nisem skregan in se z vsakim se lahko pogovorim. Če mi ni nekaj všeč, raje stopim korak nazaj.

Kakšno je vaše vodilo skozi življenje?

V življenju moraš biti vztrajen, imeti cilje in strmeti k tem, da jih uresničiš. Na tem svetu nič ne pride samo

po sebi. Vsako delo moraš narediti z veseljem.

Tu pa je tudi vaša družina.

Z ženo Bernardo sva se poročila leta 1968. Imava tri otroke, najstarejša je Mateja, imava tudi dva sinova: Slavka in Boruta. V družini imamo še dve snahi in obe sta Mateji. Vseh skupaj je pet vnukov. Vsi moji otroci so zelo pridni in nanje sva z ženo zelo ponosna.

Besedilo in foto: Edvard Vrtačnik

Zadaj stojijo Lojze Pišek, sestra Darinka in Slavko, spredaj pa mama Lojzka in ata Slavko

EVROPSKA UNIJA
KOHEZIJSKI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

REPUBLIKA SLOVENIJA

V občini Mengeš do boljše oskrbe z vodo

V okviru projekta Oskrba s pitno vodo na območju Domžale - Kamnik v Občini Mengeš zaključili s posodabljanjem vodovodnega sistema

Oskrba s pitno vodo je zelo pomemben dejavnik, ki prebivalcem omogoča življenjske in bivanjske pogoje. V ta namen je tudi v Strategiji razvoja Slovenije, ki izhaja iz načel trajnostnega razvoja ter integracije razvojnih politik, med prioritetskimi cilji uvrščen cilj zagotavljanja oskrbe s čisto pitno vodo. Pri snovanju najrazličnejših strategij z namenom zadovoljevanja teh ciljev, je tako potrebno slediti vsem programom in zakonodaji na področju vodooskrbe. Med njimi je tudi Operativni program za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020, ki se glasi »Boljše stanje okolja in biotske raznovrstnosti«, prednostne naložbe »Vlaganje v vodni sektor za izpolnitev zahtev pravnega reda Unije na področju okolja ter zadovoljitev potreb po naložbah, ki jih opredelijo države članice in ki presegajo te zahteve«. V okviru tega programa Evropska unija sofinancira izvajanje projektov, ki omogočajo posodabljanje in nadgrajevanje vodovodov.

Tudi Občina Mengeš v okviru projekta »Oskrba s pitno vodo na območju Domžale - Kamnik« skrbi za boljšo oskrbo s pitno vodo. Ob zaključku vseh del, smo se pogovarjali z županom Občine Mengeš Francem Jeričem.

1 Projekt Oskrba s pitno vodo na območju Domžale - Kamnik je v polnem teku. V nekaterih občinah so se gradbeni dela že zaključila. Nam prosim na kratko pojasnite katera občina so vključene v projekt in kaj so njegove glavne prednosti.

Ja, res je. Tudi v naši občini smo z gradbenimi deli že zaključili. Projekt je eden izmed prvih v svežnju izbranih projektov nove finančne perspektive 2014–2020 in kot tak zelo pomemben za vse sodelujoče občine, torej naše, Kamnika, Domžale, Moravče in Trzin. V naši občini smo zgradili 3.920 metrov cevovodov in aktivirali vrtino na Mengeškem polju z namestitvijo treh novih črpalk. Na območju vseh petih občin pa gre za gradnjo skupno 30.180 metrov vodovodnih cevovodov, 10 črpališč in 5 vodohranov. Primarni namen projekta je celostna rešitev vodovodnega sistema in s tem zagotavljanje ustreznih količin pitne vode, zmanjšanje vodnih izgub, stroškovno učinkovita oskrba s pitno vodo, izboljšanje pretočnih in tlačnih razmer ter nenazadnje zagotavljanje večje požarne varnosti.

2. Kje v občini Mengeš pa so potekale gradnje?

Za zagotovitev potrebnih količin vode so potekala dela za aktiviranje vrtine na Mengeškem polju, izgradnja črpališč

OSKRBA S PITNO VODO NA OBMOČJU Domžale – Kamnik

nad vrtinami in dovoda vode od črpališč do obstoječega vodovodnega omrežja v Mengšu pri tovarni Lek. Novo primarno vodovodno omrežje obsega izvedbo novega črpališča in povezavo na osrednji domžalski vodovodni sistem. Izvedena je bila nova globinska vrtina z ustreznim črpališčem ter 880 metrov dolg cevovod DN 150 mm, ki poteka od vrtine VDG-3 do trase povezovalnega cevovoda DN 250 mm. Zgrajen povezovalni vodovod poteka po poljski cesti iz smeri drevoreda Lipce na vzhodu do obvoznice Mengeš in naprej ob obvoznici do krožišča Lek na severozahodu. Dolžina tega povezovalnega cevovoda je 3040 metrov. Ob kužnem znamenju je zgrajeno prečrpališče, ki potiska vodo proti vodohranu Mengeš (na Gobavici) in deluje tako, da se črpalka vklopi glede na nivo vode v vodohranu Mengeš. Vse črpališča imajo vgrajene po dve črpalke. Črpališča so daljinsko povezana z nadzornim centrom upravljalca vodovoda JKP Prodnik v Domžalah.

3. Verjetno gre za veliko finančno naložbo. Nam lahko na kratko pojasnite finančno konstrukcijo projekta in pa delež vaše občine.

Vrednost celotnega projekta Oskrba s pitno vodo na območju Domžale - Kamnik znaša nekaj manj kot 11.400.000 evrov, od tega zneska bo evropska unija sofinancirala delež v višini slabih 7.000.000 evrov, Republika Slovenija iz proračuna okrog 1.200.000 evrov, občine pa bodo iz lastnih proračunov zagotovile skupaj nekaj več kot 3.200.000 evrov. Celotna vrednost vseh opravljenih del (gradnja) v letih 2015 in 2016 v okviru projekta na območju naše občine znaša 1.057.558 evrov. Občina pričakuje vrnjen prispevek kohezijskih sredstev EU in države v višini 860.000 evrov, razlika pa je delež Občine Mengeš. Zahtev za plačilo kohezijskega zneska je v pripravi.

Prečrpališče na Mengeškem polju

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in
Evropska unija iz Kohezijskega sklada

www.eu-skladi.si

Občina Kamnik

OBČINA DOMŽALE

Občina MENGEŠ

Občina MORAVČE

TRZIN

Na čelu zastave, ki plapolajo v vetru, in dobro vzdušje

Nad pohodom, ki je vsako leto bolj obiskan, je bil navdušen župan Franc Jerič

Mlada povezovalka Zala Svete je deklamirala dve pesmi Toneta Pavčka

Da bi bili
tudi danes
tako
enotni kot
pred 25
leti

Nekateri udeleženci se pohoda udeležujejo vsako leto.

Lado Skok: »Takšen pohod je čas za prijetno druženje ljudi, ki jim ni vseeno za našo mlado državo. Uspehom naših prednikov se je treba pokloniti, razmišljati pa o bodočnosti.«

V Mengšu dan državnosti obeležujemo na prav poseben način. Ne z veliko proslavo ampak bolj ljudsko, z druženjem, ki povezuje ljudi iz Mengša, Topol, Loke in Dobena. Tokrat se je že petič zaporedoma pod okriljem Občine Mengeš odvijal pohod na Dobeno, ki se je začel v Topolah in končal na Dobenu s krajšo komemoracijo.

Iz Topol se je kolona s slovenskimi zastavami vila skozi Mengeš in Loko proti Dobenu. V vsakem kraju so se pridružili novi občani in na koncu je bilo okoli 70 ljudi, ki so z zadovoljstvom in živahnim korakom prišli na vrh Dobena, na ploščad Dobenskega hrama. Zbrane je pozdravila slovenska himna in mlada povezovalka Zala Svete. Uvodni nagovor je imel župan Franc Jerič, ki je izpostavil sloglo slovenskega naroda izpred petindvajsetih let, ki bi si jo želel še danes. Domoljubne pesmi so zaigrali glasbeniki skupine Stopar, kot slavnostni govornik pa je nastopil Lado Skok, predsednik Mengeške OZVVS, ki je kritično ocenil nedavno dogajanje v Sloveniji in Evropi. Kot se je uraden del začel s pesmijo, se je tako tudi končal s toni harmonike. Nadaljevalo pa se je druženje ob odličnem bograču in domačem kruhu pozno v noč.

Besedilo in foto: E. V.

Enolončnica je odlično teknila z domačim kruhom

Koloni so se občasno pridružili tudi somišljeniki in sovaščani željni dobre družbe

Pohoda se je udeležil tudi častni občan Franc Blejč

Robi Stopar s svojimi harmonikarji je razveselil domoljubna srca

Golažijada in zaključek leta pri tabornikih

Letošnje leto se je 11. junija v kamnolomu na Pristavi odvila že 10. golažijada, ki se je udeležilo enajst ekip. Vsaka ekipa je dobila meso in čebulo, začimbe in vse ostale skrivne sestavine pa so si priskrbele ekipe same. S kuhanjem so začele ob 9. uri in kmalu je že dišalo po prvih golažih.

Ekipa paletke, zmagovalke 10. golažijade

Pri kuhanju so pomagali tudi najmlajši

Do 13. ure so lahko ekipe golaž kuhale, poskušale in ga popravljale, nato pa postavile svoj golaž pred komisijo, ki jo je sestavljal po en član iz vsake tekmovalne ekipe in še štirje zunanji ocenjevalci. Komisija je poskusila vsak golaž posebej. Seveda so bili golaži oštevilčeni, da je bilo ocenjevanje nepristransko. Kot vsako leto je bilo tudi tokrat ocenjevanje težko, konkurenca huda in uvrstitve zelo tesne, saj so se vsi kuharji odlično izkazali. H končni oceni golaža so prišteli še oceno testa o poznavanju golaža in dobili rezultat: prvo mesto ekipa Paletke iz Likovnega društva Mengeš, drugo Mengeški taborniki in tretje mesto ekipa Mladi gasilec iz PGD Mengeš.

Zaključni piknik in bivak

Šolsko leto se je zaključilo in s tem smo tudi taborniki zaključili še eno uspešno leto, polno akcij in taborniških izzivov. Zadnja akcija tega šolskega leta je bila zaključno bivakiranje.

Zbrali smo se 24. junija, na petkovo popoldne in po uvodnem zboru začeli s postavljanjem šotorov iz šotorskih platen. Ko je bivak stal, smo pričeli z nabiranjem drv za ogenj, na katerem smo si spekli večerjo in ob njem tudi nadaljevali z druženjem, igranje tombole, kratkimi igrami in petjem pesmi.

Naslednji dan smo začeli z jutranjo telovadbo, nato pa odšli na zajtrk. Ko smo se vsi okrepčali, si umili zobe in se preobuli v pohodne čevlje, so se nam že pridružili starši in v mešanih ekipah smo odšli na orientacijski pohod po Gobavici. Najti smo morali pet kontrolnih točk, ki so jih postavili naši najstarejši GG-ji in na njih preverjali tako mlajše tabornike kot tudi starše, če znajo zavezati kakšen vozel in zapeti kakšno taborniško pesem.

Ko so se vse ekipe vrnile s proge, smo se poslovili, a z mnogimi se bomo videli že pred koncem počitnic, saj nas konec meseca julija čaka še taborjenje v Bohinju.

Besedilo: Blaž Slabajna
Foto: Helena Šinkovec

Golaži že čakajo komisijo

Pokali pripravljeni na razglasitev

Priznanje najprostovoljec leta 2015

Predstavili so točko Hip hop Sneguljčica

Medobčinsko društvo Sožitje s Knjižnico Domžale nagrajeno za projekt V sožitju s knjigo

Na Brdu pri Kranju je 16. junija 2016 potekala svečana podelitev nagrad za sodelovanje v natečaju Prostovoljec leta 2015. Nagrado je prejelo tudi Medobčinsko društvo Sožitje za projekt V sožitju s knjigo, ki je letos že petič potekalo v Knjižnici Domžale pod vodstvom mentoric Simone Glavan in Vilme Novak.

Vsako leto se v knjižnici mesečno zbere okrog dvajset nadobudnih bralcev z motnjo v duševnem razvoju, ki nato z mentoricama klepetajo o prebranih knjigah. Vsako mesečno srečanje je namenjeno specifični temi, ki jih predlagajo tudi udeleženci sami. V marcu sledi tudi slavnostni zaključek, kjer udeleženci pokažejo, kaj vse so v tekočem letu prebrali, s svojim petjem in plesom pa še popestrijo večer vsem obiskovalcem podelitve. Tako udeleženci kot tudi mentorici imajo še veliko energije in motivacije, zato upajo, da bodo ob pomoči Medobčinskega društva Sožitje in Knjižnice Domžale še naprej izvajali bralno značko, saj v njej zelo uživajo. Priznanja za prostovoljca leta so zelo veseli, saj je to znak, da se dobro z dobrim vrača!

Besedilo in foto: Vilma Novak in udeleženci podelitve

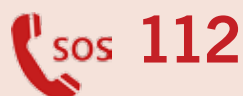
Zaključni nastop hip hoparjev AIA - Mladinskega centra Mengeš

V četrtek, 23. junija, so plesalci Mladinskega centra pripravili zaključni nastop za starše, sorodnike, prijatelje ... Predstavili sta se skupini hip hop Minnies in skupina Yes team. Gledalce so plesalke in plesalci s plesnimi točkami popeljali čez vse leto in vsa doživetja. Za konec so plesalci predstavili še hip hop musikle. Pionirji so predstavili točko Hip hop Sneguljčica, mladinke pa Hip hop Alica v čudežni deželi. Po super odplesanih in zaigranih nastopih je sledila še pogostitev, s tem pa tudi zaključek letošnje plesne sezone.

Da pa poletje ne bo brez plesa, bo društvo AIA že šesto leto zapored organiziralo poletni zabavno-plesni tabor, ki bo od 8. do 14. avgusta pri Sv. Martinu na Muri. Poleg plesa ne bo manjkalo zabavnih iger, uživanja na bazenu in različnih presenečenj. Vabljeni vsi mladi od 6. leta dalje, ki si želite popestriti počitnice z veliko plesa in zabave!

Besedilo: Sanja Tomšič

Foto: Anže Lustek

SOS OBVESTILA

Nesreče z nevarnimi snovmi 28.5.2016

Ob 10.56 je bilo v rondoju od Preserij proti Mengšu na cestišču razlito hidravlično olje. Gasilci PGD Mengeš so razlito olje posuli z absorbentom in očistili cestišče v dolžini 20 metrov.

Nesreče v cestnem prometu 8.6.2016 6:44

Ob 6.44 sta v Mengšu pri gasilskem domu trčili osebni vozili. Gasilci PGD Kamnik in PGD Mengeš so zavarovali mesto nesreče in z vpojnim sredstvi posuli iztekle motorne tekočine. V nesreči se je lažje poškodovala ena oseba.

Nesreče v cestnem prometu 18.6.2016 18:40

Ob 18.40 je padel kolesar na cesti iz Mengeškega hriba v občini Mengeš. Gasilci PGD Kamnik in Mengeš so imobilizirali poškodovanca ter ga predali reševalcem NMP. Reševalci NMP Domžale so ga prepeljali v UKC Ljubljana.

Požari na prometnih sredstvih 22.6.2016 0:28

Ob 0.30 je na Slovenski cesti v Mengšu zagorelo osebno vozilo. Požar so pogasili gasilci PGD Mengeš, Topole in Loka pri Mengšu.

Tehnična in druga pomoč 4.7.2016 8:02

Ob 8.02 so na Kolodvorski cesti v Mengšu gasilci PGD Mengeš pomagali reševalcem NMP Domžale prenesti obolelo osebo iz petega nadstropja bloka do reševalnega vozila.

Tehnična in druga pomoč 5.7.2016 18:42

Ob 18.54 so gasilci PGD Loka pri Mengšu s Poti na Dobeno v Loka pri Mengšu odstranili podrto drevo.

Besedilo: Gasilci

je s kitaro spremljal pevko Marijo, ter ansambel Brzina s pevko Aleksandro.

Dvorana je bila polna obiskovalcev, ki so z navdušenjem spremljali program in si z veseljem ogledali naše razstavljenе izdelke. Za obiskovalce smo pripravile tudi nekaj dobrot izpod naših rok.

Na koncu bi se še enkrat rada zahvalila naši mentorici Vidi Burnik za vse, kar nam nudi, kajti vse dela prostovoljno. Enaka zahvala gre tudi gospodu župniku Janezu Avseniku, ki nam omogoča, da se zbiramo in ustvarjamo v prostorih župnijskega doma.

Besedilo: Majda Golob

Foto: Metod Letnar

Razstava ročnih del Backovih vezilj

Ko se življenje prevesi v jesen in zaključiš z aktivnim delom, nekateri mislijo, da je vsega konec. Pa ni tako, le misliti moraš pozitivno: poskrbi za sebe sam in način dela spremeniš in na novo zaživiš z novo ustvarjalnostjo. V petek, 27. maja 2016, smo imele Backove vezilje iz Mengša v avli župnijskega doma v Mengšu odprtje pete razstave ročnih del.

Idejni vodja, Vida Burnik, je s svojim znanjem privabila že sedemin-dvajset članic, začela pa je leta 2011 z le šestimi članicami. Zbiramo se vsak četrtek po dve uri, v učnih prostorih župnijskega doma, kjer si izmenjamo mnenja, naša mentorica pa nam daje strokovne nasvete in nam tudi nariše vzorce na blago, da potem lahko ustvarjamo. V vsakem izdelku je vložena veliko truda in dela ter ljubezni. Največ delamo rešile, pri katerem pa je potrebna velika natančnost v izdelavi in izrezovanju.

Izdelkov ne delamo za prodajo, temveč za svojo dušo in ti izdelki krasijo naše domove ali pa jih podarimo našim najbližjim in prijateljem, ki znajo ceniti naše delo.

Našo razstavo so popestrile tudi mengeške slikarke ter gospa Dragica iz Tunjic z rožami iz krep papirja.

Da bi bila otvoritev bolj privlačna, smo imeli tudi krajši kulturni program, ki ga je povezovala Bojana Burnik. Program so izvajali: pevski zbor Kalina iz vrtca Mengeš pod taktirko Andreje Jeretina, mala violinstka Patricija, orgličar Marjan Urbanija, profesor Hrvin Jakončič

V vsakem izdelku je vložena veliko truda, dela in ljubezni

Bralni večer v knjižnici Mengeš

V torek, 21. junija 2016, je Društvo za študije kontemplativnih tradicij iz Mengša pripravilo bralni večer, na katerem smo se poglobljali v vrlinsko etiko stoika Lucilija Aneja Seneke.

»Kolikor dolgo živiš, tako dolgo se moraš učiti, kako naj živiš.«

Avtor v 76. pismu odgovarja na vprašanje, kaj je dobrina. Pravi, da je dobrina samo ena - in to je krepost oziroma vrlina, ki ima svojo mero. Vrlina je vse tisto, kar krepi dušo, jo dviga in širi. Vrlina ne pride sama od sebe, ampak je potrebno trdo in temeljito delo. Nikomur ni namreč dano, da bi po naključju živel vrlinsko življenje in postal moder. Seneka pravi: »Kolikor dolgo živiš, tako dolgo se moraš učiti, kako naj živiš.« Vsa dejanja našega življenja merimo glede na to, kaj je npravno dobro in kaj slabo. Če ima človek zdravje, bogastvo in častno službo, velja pa za sprijenega, zasluži da ga grajamo in zavrujemo. Tisti, ki vsega tega nima, velja pa za poštenega in dobrega človeka, pa nam je lahko za zgled. Stoiška besedila vsebujejo vaje oziroma prakso razlikovanja, ki nam pomagajo pri presoji, kaj narediti in kaj opustiti.

V pogovoru smo se dotaknili vprašanja ali je vrlo življenje v nasprotju s svobodno voljo? Kako jo utemeljujejo stoiki in kako jo razumemo danes?

Prijazno vabljeni na poletna bralna večera, ki bosta v torek, 19. julija in 23. avgusta 2016, ob 19.30, v knjižnici Mengeš.

Besedilo: Dragica Rutar

Foto: Regina Bokan

”

»Vsaka stvar se hvali toliko, kolikor ustreza temu, čemur je namenjena.«

(Pisma prijatelju Luciliju, str. 256)

”

Povezovanje nevladnega sektorja z javnim v akciji »NVO gre v šolo«

Regionalna stičišča nevladnih organizacij (NVO) iz osrednjeslovenske, zasavske in severno primorske regije smo pristopile k akciji »NVO gre v šolo«, s katero želimo spodbuditi več sodelovanja med nevladnim in javnim sektorjem. Z akcijo bomo spodbudili lokalna partnerstva med osnovnimi šolami in nevladnimi organizacijami iz lokalnega okolja. Pobudnika in koordinatorja akcije sta Stičišče NVO osrednje Slovenije in ZLHT Regionalni center NVO.

Dogodka so se udeležili tudi predsednica Zveze Sožitje, dr. Katja Vadnal, ter župani Franc Jerič iz Občine Mengeš, Martin Rebolj iz Občine Moravče in Peter Ložar iz Občine Trzin. Vsi gostje so prisotne prav lepo pozdravili in izrazili pomembnost druženja, pohvalili delovanje društva ter poudarili, da se tudi zaradi društva, kot je naše, premikajo meje v odnosu do sprejemanja in spoštovanja oseb z motnjami v duševnem razvoju.

Sledilo je rajanje ob zvokih Ansambla Jureta Zajca, ki so polepšali dan popolnoma humanitarno, za kar se jim res zahvaljujemo. Prostor je bil kmalu poln veselih in zadovoljnih ljudi. V kulturnem programu sta sodelovali plesni skupini društva: FACE pod mentorstvom Klemna Pirmana in Sončki pod vodstvom Bernarde in Monike Rozman. Zaplesali so venček plesov in veselo smo jim zaploskali. Naše druženje je popestril tradicionalen srečelov, saj smo pridobili preko petsto dobitkov, za kar se iskreno zahvaljujemo vsem donatorjem, ki so z dobitki omogočili izvedbo.

Ob odličnih čevapčičih in hrenovkah Mesarije Arvaj, ki jih je pek Franci Veber, napečenih sladkih dobrotah pridnih rok mamic, rejnic, skrbnic in strokovnih delavk v društvu ter bogastvu okusov iz Sladolednega butika Čatipi iz Mengša, smo sproščeno in veselo preživeli nedeljsko popoldne. Predsednica je tudi podelila nekaj pisnih zahval, in sicer Zvezi Sožitje, Območno obrtno podjetniški zbornici Domžale, Ruždiju Čatipiju in Franciju Vebru, ter se za uspešno izvedbo piknika zahvalila vsem pridnim rokam prostovolj in prostovoljcev, ki so vsak po svojih močeh prispevali droben kamenček v celoto mozaika društvenega dogodka Medobčinskega društva Sožitje.

Besedilo in foto: Metka Mestek in dr. Tatjana Novak

Pionirji iz Loke spet krojili slovenski gasilski vrh

Na državnem gasilskem tekmovanju na stadionu Bonifika v Kopru so loški pionirji osvojili tretje mesto in bronasto medaljo v močni konkurenci petinpetdesetih ekip iz vse Slovenije. Tega velikega dogodka 12. junija 2016 se bodo: Matic Lipovšek, Anžej Šarc, Jure Slabajna, Marko Mali, Maj Purnat, Miha Justin, Maks Lipovšek, Aljaž Zajc, Žan Luka Bugar, Jan Jeločnik in Lili Džajič še dolgo spominjali, saj so prvič nastopili na tako velikem tekmovanju in dosegli tako imeniten uspeh.sko tekmovanje za pokal Loke ter občinsko prvenstvo za člane in članice GZ Mengeš. Letos tudi za starejše gasilke in gasilce.

Prvaki Gasilske zveze Mengeš in prvaki regije Ljubljana III (Litija, Domžale, Kamnik) so pristali tik pod vrhom »gasilske« Slovenije. Ni mačji kašelj v zahtevnih gasilsko-športnih disciplinah (vaji z vedrovko, štafeti na 400 m z ovirami in vaji razvrščanja, ki zahtevajo devet hitrih in uigranih fantov) poseči po medalji, ne glede na njen sijaj. Čeprav se je približeval konec šolskega leta, so se zavzeto pripravljali pod vodstvom mentorjev Roberta Ručigaja, Domna Pirnata in Boštjana Čebulja – in uspeli. Joj, koliko veselja je bilo v njihovih očeh in presenečenja, ko jih je avtobus v poznem nedeljskem popoldnevu v spremstvu gasilskega kombija, modrih luči in siren pripeljal skozi vas pred Gasilski dom, kjer so jih pričakali gasilci, starši in prijatelji gasilstva z glasbo in sladkimi dobrotami. Med njimi sta bila tudi predsednik in poveljnik gasilskega društva Robert Ručigaj in Andrej Brojan ter župan Franc Jerič, ki so »bronastim« gasilcem izrekli kopico prijetnih besed in zahval.

Pa to še ni vse s tekmovanja na slovenski obali. Odličen uspeh so dan prej v soboto, 11. junija, dosegle tudi loške starejše gasilke. Justina Jerič, Rezka Podboršek, Marija Repanšek, Andreja Andrič, Jelka Purnat, Marjana Brojan, Vida Strajnar in Marinka Ručigaj, na čelu katerih je bil mentor Robert Ručigaj, so v dveh disciplinah (vaji s hidrantom in vaji raznoterosti) med 48 ekipami zasedle 9. mesto in prejele zlato značko. Lep izkupiček loških gasilk in gasilcev na državnem tekmovanju, ki je bilo po besedah našega predsednika Roberta Ručigaja organizirano in izpeljano na najvišji ravni.

Besedilo in foto: Jože Brojan

Odličen uspeh so v soboto 11. junija dosegle loške starejše gasilke

Prvaki Gasilske zveze Mengeš in prvaki regije Ljubljana III

Agrigento

Zanimivo potovanje - Sicilija

V torek, 21. junija, smo imeli v Mladinskem centru Mengeš potopisno predavanje o zanimivem popotovanju na Sicilijo. Na potovanje po Siciliji smo se odpravili za prvomajske počitnice. Pot smo začeli 23. aprila 2016 z vožnjo do letališča v Trstu, od koder smo poleteli proti letališču Trapani na zahodu Sicilije. Tam smo se z našim avtom odpravili dogodivščinam naproti.

Prvi cilj je bilo starodavno mesto Erice, ki je po mnenju turistov eno najlepših na Siciliji. Ker smo v naši družini ljubitelji gora, smo obiskali vse večje naravne parke, ki preprosto navdušijo z razgledi in z neskončnimi vrstami rastlin in dreves.

V večjih mestih se nismo veliko zadrževali, raje smo se potepali po vaseh, kjer je umirjeno življenje. Na vzhodnem delu otoka smo se povzpeli pod vrh delujočega ognjenika Etna, ki je ena večjih znamenitosti na otoku. Do vrha nismo prišli, raje smo se sprehajali po prijetnih planinskih poteh, ki so speljane na višini okoli 2.000 metrov in ponujajo veličastne razglede na vrh in na mesto Catania.

Sicilija ima pestro zgodovino, zato je tu zelo veliko ostankov grške in rimske zgodovine. Ogledali smo si veliko templjev, med njimi tudi v Segesti in Agrigentu, kjer so najbolj ohranjeni ostanki teh uspešnih civilizacij.

Na splošno je Sicilija poceni, hrana pa je zdrava in okusna. Ljudje dobro govorijo angleško, tako da z jezikom oziroma sporazumevanjem nismo imeli težav.

Sicilija je med Slovenci dobro poznana, saj tam srečamo veliko naših turistov. Slaba dva tedna počitnic sta hitro minila, tudi z vremenom smo imeli srečo, saj je bilo vse dni sončno in občasno malo vetrovno. Vsem, ki Sicilije še niste obiskali, to toplo priporočam, ne bo vas razočarala.

Besedilo in foto: Silva Dolinšek, Rdeči križ Mengeš

Besedilo in foto: Simon Šteber

150 let Rdečega križa Slovenije

V petek, 3. junija 2016, je v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale potekala prireditev ob 150-letnici Rdečega križa Slovenije in 70-letnici Rdečega križa Domžale, kamor spada tudi RK Mengeš. Na slovesnosti so se s simbolnimi priznanji zahvalili prostovoljkam in prostovoljcem, krvodajalkam in krvodajalcem, ki nesebično pomagajo tudi takrat, ko so ogrožena njihova življenja.

»Povsod in za vsakogar« je bil letošnji slogan ob tednu Rdečega križa – slogan, ki simbolično izpričuje enotnost in nepristranskost narave dela tega združenja.

Občina Mengeš je prejela zahvalno listino za izjemen prispevek k humanitarnim in razvojnim programom Rdečega križa Slovenije, saj je vedno pripravljena aktivno sodelovati pri socialnih težavah občanov, prav tako pa finančno podpira delovanje RK Mengeš.

Najbolj pa smo ponosni na zlati znak Rdečega križa, ki ga je prejela naša dolgoletna predsednica Majda Trobec. Priznanje ji je izročila generalna sekretarka RK Slovenije Renata Bruskole. Zahvalo za dolgoletno delo je prejela tudi Zdenka Ilič.

Na slovesnosti so podelili tudi priznanja krvodajalcem, ki so kri darovali že več kot šestdesetkrat, rekorder je Jožef Gole, ki je svojo kri daroval že stopetdesetkrat.

Tabor v Poreču

Tudi letos je NK Mengo 28 peljal mlade nogometaše v Poreč po kočani sezoni.

Na štiridnevem taboru sta bila z njimi nekdanja prvoligaška igralca, sedaj pa trenerja Darko Karapetrovič in Darko Topič. Otroci so uživali ob igrah, sprehodih in kopanju. Žal pa je bilo število udeležencev letos manjše in upamo, da se tradicija zaključka sezone v Poreču ne bo končala.

Besedilo in foto: J. Beš

Poziranje pred Tower Bridgeom

Anketiranje angleških študentk pred muzejem znanosti

Navdušujoča ekskurzija v London

Ko se je učencem 8. in 9. razreda na začetku leta ponudila možnost potovanja v London, nas je bilo kar nekaj takih, ki je nismo bili pripravljeni izpustiti. In še sreča, da smo bili zraven. To potovanje je ponujalo ogled mesta in njegovih znamenitosti, vpogled v tamkajšnjo kulturo, kuhinjo in vsakdan, vse to v le štirih dneh. Datum odhoda se je bližal in prijavljeni smo postajali vse bolj vznemirjeni. Ko je čas odhoda le napočil, smo se najprej z avtobusom odpeljali do letališča v Benetkah, kjer se je naše mednarodno potovanje zares pričelo.

Ko smo opravili z vsemi letališkimi formalnostmi in odložili našo prtljago v hotelu, smo se s slavno podzemno železnico odpravili na malo svežega zraka v prostrani Hyde park in tam na Speaker's Cornerju bolj ali manj pogumno izrazili naša življenjska prepričanja in želje za prihodnost. Za tem smo se odpravili po slavnih londonskih nakupovalnih ulicah, kot sta Oxford Street in Regent Street, sledilo pa je tudi malo športa in kulture z obiskom Stamford Bridge stadiona in Britanskega muzeja, enega največjih in najslavnejših svetovnih muzejev, v katerem so zbrani številni ostanki zgodovine kot so na primer egipčanske mumije in slavni kamen iz Rosette. Naporen dan smo zaključili s prelepim nočnim sprehodom po West Endu, gledališkem delu Londona in China Townu.

Naslednji dan, ki ni bil nič manj naporen, smo začeli z ogledom Greenwicha in ničelnega poldnevnikarja ter nadaljevali s sproščujočo vožnjo z ladjico, ki nas je pripeljala vse do mogočnega Tower Bridgea, ki se razprostira nad Temzo. Čez most in naprej smo se odpravili vse do precej nenavadne, vendar zanimive moderne galerije Tate Modern. Ker je London tako velik, štirje dnevi pa tako malo, nismo smeli izgubiti

niti trenutka in smo se kar hitro odpravili do Covent Gardena, predela Londona polnega uličnih umetnikov, ki zabavajo tako turiste kot domačine. Seveda pa nismo mogli izpustiti najbolj klišejske in prepoznavne znamenitosti Londona, zato smo se za popoln zaključek dneva podali v višave z razglednim kolesom London Eye, ki nam je podal čudovit dnevno-nočni pogled celotnega mesta.

Ker smo tretji dan hoteli kar najbolje predelati še ogromen del Londona, smo se na vse zgodaj zjutraj podali na sprehod po čudovitem starem delu mesta, ki je zajel vse od Big Bena, znamenitega stolpa z uro, Houses of Parliament in pa Westminster Abbey, zelo prepoznavne gotске cerkve, ki je znana po mnogih kraljevih obredih in kronanjih in pa kot pokopališče mnogih znanih osebnosti, tudi Darwina in Dickensa na primer. Ogledali smo si tudi slavno menjava straže pred Buckinghamsko palačo. Seveda pa nismo mogli zapustiti velemesta brez ogleda voščenih lutk v Madame Tussauds. Nekaj časa smo si prihranili tudi za vpogled v bolj alternativni del Londona in njegovo gurmansko kuhinjo, Camden Town.

Napočil je zadnji dan in nihče se ni hotel posloviti od mesta in njegovih čudes, vendar smo vseeno užili zadnje utrinke naše poti v Natural History muzeju in v muzeju znanosti. Na poti do letališča smo naredili zelo zanimiv postanek na zasebnem kolidžu Whitgift, kjer sta nam predstavnika šole prijazno razkazala celoten šolski objekt, ki je zelo velik in imeniten (z lastnim olimpijskim bazenom in pavi na dvorišču) ter nam predstavila njihovo šolo in njihov odličen, a zelo drag, poletni jezikovni program.

Pot je bila nadvse uspešna, zabavna in tudi poučna, saj smo izvedeli veliko o drugih kulturah in navadah, svoje novo pridobljeno znanje pa bomo lahko uporabili tudi pri urah geografije. Marsikomu od nas bo ta ekskurzija ostala med najlepšimi spomini na osnovno šolo.

Besedilo: Hana Avguštin, 9. c

Foto: Anita Bezić Burger

London Eye nas je dvignil visoko nad Temzo

Z učenci zasebnega kolidža Whitgift za dečke od 10 do 18 let

Na začetku prijazen sprejem in prigrizek dobrodošlice

2. Dobenski piknik

Dobenski piknik, ki smo ga lani organizirali, pri našem sovaščanu Jožetu Blažaju, je bil deležen mnogih pohval in upanja vseh udeležencev, da bi to druženje postalo tradicija, saj ni veliko priložnosti za tako sproščeno in veselo druženje. Mnogoštevilna udeležba pa je potrdila, da si prebivalci tega želimo.

Med seboj so se povezali starejši prebivalci in mlade družine

Tako smo tudi letos člani turističnega društva in vaškega odbora združili moči in sredstva, ter v soboto, 25. junija, na dan državnosti, pripravili drugo prijateljsko srečanje vseh prebivalcev Dobena. Povabilu so se odzvali tudi vsi povabljeni, župan Franc Jerič, podžupan Bogo Ropotar in urednik Mengšana Edvard Vrtačnik.

Tokratno veselo druženje je potekalo sredi narave, na jasi v gozdičku. Prostor sta nam ponudila Brigita Hernjavec in Damjan Žugelj, za kar se jima iskreno zahvaljujemo, saj je tudi prijetno okolje dogajanja prispevalo k spontanemu in veselem razpoloženju vseh udeležencev. Na prizorišču dogajanja, ki smo ga člani TD v glavnem pripravili že dva dni prej, smo poleg klopi, ki so nam jih tudi letos posodili prijazni loški gasilci, za kar se jim lepo zahvaljujemo, postavili še velik oder in del prostora prekrili z veliko ponjavo, da v primeru dežja vreme ne bi preprečilo našega druženja.

Kmalu po 13. uri so pričeli prihajati prvi udeleženci in bilo nas je vse več in več. Vse prišleke sta ob prihodu, ob stojnici TD, pozdravila Špela in Janez z dobrodošlico; aperitivom in raznovrstnim domačim pecivom, ki so ga prinesli nekatere vaščanke in vaščani. Predsednik TD, Martin Einsiedler, je pozdravil vse prisotne in jih povabil na golaž, katerega je tudi letos odlično pripravil kulinarčni mojster Martin Skopec, lonca na koncu še pomiti ni bilo treba, so ga nekateri s kruhom do čistega pomazali. Ob njem je na žaru »dirigiral« Tone Burger in tudi letos se je izkazalo, da sta uigran duet.

Tone Vidrgar je v imenu obeh organizacij izrazil dobrodošlico vsem prisotnim in se jim zahvalil za udeležbo, še posebej gostom: županu, podžupanu in uredniku našega občinskega glasila. V nadaljevanju je udeležence srečanja seznanil z glavnimi aktivnostmi TD in prizadevanji VO za prijazno in varno Dobeno krajanom in obiskovalcem. Posebej je pozdravil vse mlade in novo priseljene družine ter jih pozval, naj se aktivno pridružio skupnosti za lažje doseganje skupnih ciljev. Svoj nagovor je »ožlahtnil« z recitacijo pesmi Dobeno, ki jo je napisala domačinka Frančiška Hunjet.

Veselo druženje, ki se ga je letos skupno udeležilo preko 120 udeležencev, so s svojim harmonikarskim nastopom, popestrili vaški godci: Primož, Ivan in Andrej, nekateri prisotni so uigranim zvokom harmonike dodali še svoje glasove in veselo rajanje se je nadaljevalo do zgodnjih jutranjih ur.

Besedilov in foto: T. V.

Odličnega golaža je hitro zmanjkalo

Vaški godci: Primož, Ivan in Andrej

Tomaž pri ustvarjanju dekoracije

Tomaž in lovorike

Brata Fartek ponovno osvojila lovoriko pri mešanju koktajlov

Na mednarodnem tekmovanju na Pokalu Argonavtskih dnevov na Vrhniki 23. junija 2016 sta naša barmana Tomaž in Jožef Fartek osvojila nagradi za najboljše strokovno delo in naj inovacijo za pripravo koktajlov.

Na vroč poletni dan, 24. junija 2016, je na Vrhniki, pri hotelu Mantova, potekalo mednarodno tekmovanje barmanov, ki ga je organiziralo Društvo barmanov Slovenije. 18. festivala v pripravi mešanih

barskih pijač za Pokal Argonavtskih dnevov 2016 se je udeležilo nekaj predstavnikov iz Slovenije, Avstrije, Hrvaške in Srbije.

Tekmovanje je potekalo na letnem vrtu pri hotelu Mantova na Vrhniki, kjer je delo barmana in samo predstavitev ocenjevalo občinstvo. V ozadju je bila strokovna komisija, ki je ocenjevala okus, aro in izgled posameznih koktajlov. Po zaključenem tekmovanju, ki je potekalo celo popoldne do poznih večernih ur, in končanem ocenjevanju so vsem barmanom podelili tudi priznanja za udeležbo in pokale.

Brata Fartek, profesionalna barmana Tomaž in Jožef Fartek, sta za svoj izvsten nastop z mešanjem koktajlov in prezentacijo osvojila nagradi za najboljše strokovno delo in naj inovacijo za pripravo koktajlov.

Besedilo in foto: Sabrina Fartek

Besedilo in foto: Blaž Osolnik

Jožef na odru pred občinstvom

Pokala na vidnem mestu v Lokalu na Gobavici, Pr` Fartku

Gusarski kapitani na petdnevnem pohodu

V ponedeljek, 30. maja 2016, je bilo okoli osme ure v enoti Oblaček in enoti Sonček zelo živahno. Povsod so bili veliki kovčki, majhni nahrbtniki in otroci polni pričakovanj. Zakaj? Čez dobro uro so se odpravili na morje.

Preživeli so pet nepozabnih poletnih dni

Jeee ... vidim moorjee! To je bilo slišati pa celem avtobusu, ko so morje med vožnjo prvič opazili. Tako so se za njih začele prave gusarske dogodivščine. Prvi dan so šli v vodo do kolen, se igrali s kamenčki, mivko, jedli sladoled, izdelovali bandane in imeli gusarski spoznavni večer. Drugi dan so sestavljali čisto pravi gusarski splav, postavili gusarski šotor in se kopali. Tretji dan so se vozili s splavi in krepili mišice v gusarskem pustolovskem parku. Četrty dan so se vozili z gusarskimi čolni, sestavili veliko gusarsko ladjo, se igrali v morju in zvečer iskali gusarski zaklad. Med iskanjem so pridobili kakšno novo gusarsko rano, a nanjo pozabili, ko so našli zaklad. Zadnji dan so se neutrudno igrali v mivki, ob in v morju, zbirali kamenčke in raznobarne alge, jedli sladoled in po kosilu komaj čakali, da smo se z avtobusom odpravili proti Mengšu. Tam so nas pričakali spočiti starši, ki so komaj čakali, da svoje pomorščake stisnejo v objem. Preživeli smo pet čudovitih čisto pravih gusarskih dni. Otrokom iz skupine Kapljic je bilo to omogočeno tudi s pomočjo donatorjev: Fartek, Tilt, Mostnar Sergej, Zorman Emil, Etiketa, P.O.S. studio, Hram Gorjan in Branko Sočak.

Besedilo: Ksenija Grm
Foto: Andreja Voler

Medobčinsko društvo Sožitje – piknik v Turnšah

V nedeljo, 12. junija, je potekalo letno druženje članov Medobčinskega društva Sožitje v Turnšah. Zbrali smo se ob 11. uri, na piknik prostoru Turističnega društva Turnše, in preživeli prijeten dan vse do sredine popoldneva. Vreme je zdržalo, kljub ne ravno spodbudnim napovedim, priklicali smo celo sončne žarke, ki so nas toplo ogreli. Vse prisotne je na začetku pozdravila predsednica društva, dr. Tatjana Novak, ki je izpostavila, da je leto 2016 prav posebno, saj društvo praznuje 50-letnico delovanja. Vse je že vnaprej povabila na zaključno slavnostno akademijo, ki bo 30. novembra 2016, v Kulturnem domu v Mengšu, ter poudarila pomen delovanja društva na lokalni ter nacionalni ravni.

Zaradi društva se premikajo meje v odnosu do sprejemanja in spoštovanja oseb z motnjami v duševnem razvoju

Dogodka so se udeležili tudi predsednica Zveze Sožitje, dr. Katja Vadnal, ter župani Franc Jerič iz Občine Mengeš, Martin Rebolj iz Občine Moravče in Peter Ložar iz Občine Trzin. Vsi gostje so prisotne prav lepo pozdravili in izrazili pomembnost druženja, pohvalili delovanje društva ter poudarili, da se tudi zaradi društva, kot je naše, premikajo meje v odnosu do sprejemanja in spoštovanja oseb z motnjami v duševnem razvoju.

Sledilo je rajanje ob zvokih Ansambla Jureta Zajca, ki so polepšali dan popolnoma humanitarno, za kar se jim res zahvaljujemo. Prostor je bil kmalu poln veselih in zadovoljnih ljudi. V kulturnem programu sta sodelovali plesni skupini društva: FACE pod mentorstvom Klemna Pirmana in Sončki pod vodstvom Bernarde in Monike Rozman. Zaplesali so venček plesov in veselo smo jim zaploskali. Naše druženje je popestril tradicionalen srečelov, saj smo pridobili preko petsto dobitkov, za kar se iskreno zahvaljujemo vsem donatorjem, ki so z dobitki omogočili izvedbo.

Ob odličnih čevapčičih in hrenovkah Mesarije Arvaj, ki jih je pekel Franci Veber, napečenih sladkih dobrotah pridnih rok mamic, rejnic, skrbnic in strokovnih delavk v društvu ter bogastvu okusov iz Sladolednega butika Čatipi iz Mengša, smo sproščeno in veselo preživeli nedeljsko popoldne. Predsednica je tudi podelila nekaj pisnih zahval, in sicer Zvezi Sožitje, Območno obrtno podjetniški zbornici Domžale, Ruždiju Čatipiju in Franciju Vebru, ter se za uspešno izvedbo piknika zahvalila vsem pridnim rokam prostovoljk in prostovoljcev, ki so vsak po svojih močeh prispevali droben kamenček v celoto mozaika društvenega dogodka Medobčinskega društva Sožitje.

Besedilo in foto: Metka Mestek in dr. Tatjana Novak

»Paletke« zamenjale čopič s kuhalnico na 10. Golažijadi društva tabornikov

Društvo tabornikov Rod upornega plamena Mengeš je 11. junija 2016 organiziralo že deseto Golažijado v Letnem gledališču v Mengšu. Letos je udeležba rekordna, kar enajst ekip od društev do ekip posameznikov je sodelovalo na tej tradicionalni prireditvi. Dopoldan so ekipe z nabrušenimi noži lupile čebulo in rezale meso, pripravljale kotličke na plin, nekateri pa so celo vztrajali na klasičen ogenj na drva.

Zmagovalna ekipa Likovnega društva Mengeš »Paletke«

Tričlanska ekipa »Paletke« v sestavi Ina Malus kot vodja, Milica Tomšič in Binca Lomšek kot pomočnici so zastopale Likovno društvo Mengeš. Skoraj štiri ure priprave in posebne skrbi za ogenj, mešanje s kuhalnico, dodajanje sestavin ob dobri volji in pod taktirko vodje Ine Malus je vse bolj dišalo, še posebej, ker je krasil prostor šopek domačih začimb z Bincinega vrta ... Posebna komisija, sestavljena iz enega člana vsake ekipe in še nekaj popolnoma nevtrálnih članov, je ocenila enajst golažev tako po izgledu kot po okusu. Tretje mesto so dosegli »Mladi gasilci«, drugo »RUP Mengeš« in prvo »Paletke«. S svojo prisotnostjo nas je počastil podžupan Bogo Ropotar in podelil pokale in nagrado. Prireditve je popestril še Mešani pevski zbor Svoboda Mengeš, pa mlada dekleta, ki so imela deključino. Še dobro, da je v teh junijskih dneh aprilsko vreme prizanesljivo in se je ulilo, ko je bilo konec uradnega dela prireditve.

Recepta Inine mame nam Ina ne bo izdala, je pa zmagovalen ...

Besedilo in foto: Jakobina Šmon

Vsi na trim

Turistično društvo Mengeš je ob občinskem prazniku Občine Mengeš v nedeljo, 5. junija 2016, med 8. in 12. uro, organiziralo akcijo z naslovom »Vsi na trim«, ki poteka že 34 let. Članice in člani UO našega društva, ki je zadolženo tudi za vzdrževanje vadbenih orodij in urejenost trim steze, smo pred vstopom na stezo postavili informacijsko postajo z namenom, da ugotovimo, kako obiskana je naša trim steza na Gobavici in kako so z njeno urejenostjo zadovoljni uporabniki.

Povedati moram, da smo bili z obiskom zelo zadovoljni, saj je v tem kratkem času trim stezo prehodilo ali preteklo in obiskalo še Mengeško kočjo ali lokal Pr' Fartku 525 obiskovalcev. Nekateri so trim stezo pretekli kar dvakrat ali celo trikrat in na posameznih postajah opravili tudi vse predpisane vaje.

Z urejenostjo trim steze so bili obiskovalci zadovoljni. Še vedno pa jih moti sam dostop do trima, neurejeno grajsko dvorišče in živali, koze, ki ležijo ali se sprehajajo po cesti in tam puščajo iztrebke.

Obiskovalci so prišli iz devetindvajsetih različnih krajev bližnje in daljne okolice Mengša. Nekateri obiščejo trim vsak dan, drugi dvakrat ali trikrat tedensko, ostali nekajkrat mesečno, ponavadi konec tedna. Prihajajo posamezniki, zakonski pari, zelo veliko je mladih družin in mlajši otroci si zelo radi ogledajo tudi živali pri Mengeški koči in se poigrajo na igralih. V gostišču se je možno odžejati in okrepčati in v tem času tudi posladkati s sladoledom. Zelo pestra ponudba je tudi Pr' Fartku, imajo tudi igrala za otroke.

Ob zaključku pohoda so se udeleženci pri nas lahko tudi odžejali ter posladkali. Razdelili smo tudi prospekte, razglednice, zemljevide, ki jih je izdalo naše društvo in še nekaj gradiva »Srca Slovenije«. Prospekte imamo natisnjene tudi v nemškem in angleškem jeziku, da se lahko predstavimo na prireditvah v tujini oz. tujcem v naši informacijski pisarni. Organiziramo tudi celodnevne ali pol-dnevne vodene izlete, na katerih si je možno ogledati znamenitosti Mengša in okolice.

Besedilo: Francka Trobec, Turistično društvo Mengeš

Foto: FZT

Štirje pokali, štiri leta zapored

Da je mengeška občina mesto športnih talentov, je nesporno, saj to dokazujejo že mladi športniki, ki dosegajo zavidljive uspehe. Eden takšnih je zagotovo Nik Purnat iz Loke pri Mengšu. Star je rosnih dvanajst let in redno trenira judo v Judo klubu Kamnik ter tekmuje v kategoriji starejših dečkov (U-14) do 55 kg.

Kaj te je navdušilo, da si se začel ukvarjati z judom?

Za judo me je navdušila predstavitev na osnovni šoli v prvem razredu in od takrat naprej treniram.

Koliko časa že treniraš?

Treniram že šest let. Najprej sem pet let treniral na Osnovni šoli Mengeš v Mali šoli juda, lansko leto pa sem prišel v Judo klub Kamnik.

Kakšno "oblačilo" uporabljaš za treninge in kakšno za tekmovanja?

Pri judu smo oblečeni v kimono, ki se za-veže s pasom, na blazinah pa smo bos, copate, oziroma natikače, pa uporabljamo za pot iz garderobe do telovadnice in v sanitarije. Za tekmovanja uporabljam enak kimono, kot ga imam za treninge. Starejši tekmovalci imajo vsaj dva tekmovalna kimona, belega in modrega, ki sta potem obvezna na večjih uradnih tekmovanjih, in marsikateri ima za trening še tretji kimono, da bolje obvaruje tekmovalnega.

Kdo je tvoj trener in koliko judoistov šteje Judo klub Kamnik?

Moja trenerka je Janja Lamut, mojstrica juda, ki je tudi sama bila vrhunska tekmovalka v judu, saj ima poleg državnih naslovov še dve evropski medalji in ne-

kaj medalj s svetovnih članskih pokalov. Janja pa ni samo edina trenerka v klubu, ampak tudi v celoti vodi klub. Judo klub Kamnik ima nekaj čez 100 članov, od tega jih vadi v tekmovalnem programu skoraj štirideset, v različnih starostnih kategorijah. To je mlad klub, ki obstaja šele tri leta in tako sva s prijateljem Domnom, s katerim sva skupaj prišla v klub, med najstarejšimi tekmovalci v klubu. Kljub temu ima trenerka Janja velike načrte in visoke cilje z nami, mi pa ji popolnoma zaupamo.

Kako so sestavljeni tvoji treningi in koliko treningov imaš tedensko ter kje trenirate?

Treniram v Kamniku. Ravno ta mesec smo se preselili v novo lepšo in večjo telovadnico. Treninge imamo trikrat na teden po eno uro in pol, poleg tega imam vsak teden tudi trening v Ljubljani, pod vodstvom kondicijskega trenerja fakultete za šport, kjer delamo na moči. Imamo tudi priprave nekajkrat na leto, kjer ostanemo nekaj dni in treniramo dvakrat na dan. Vsak trening je sestavljen iz ogrevanja, učenja novih tehnik in na koncu tudi borb.

Ali obstajajo razlike med ženskim in moškim treningom v judu?

Kolikor jaz vem, imajo enake treninge, se pa mogoče kasneje razlikujejo, a tega sedaj ne morem reči. Največja je razlika v moči, drugače pa ne vidim bistvenih razlik. Pri nas vadimo skupaj s puncami in tudi drugod je tako, le na tekmovalnih tekmujejo ločeno po spolih. Judo je izmed borilnih športov edini, ki ne uporablja udarcev in v osnovi gre za obrambni šport, in verjetno je tudi to razlog, da ni

Nik v kimonu

Trenerka Janja Lamut o Niku

Od prvega treninga, ki ga je Nik opravil v klubu, sem videla, da se v Niku skriva velik potencial. Tako motiviranega učenca, kot je Nik, je pravo veselje imeti na treningu, tako da Nika v njegovi drugi luči, ko rad kakšno ušpiči, sploh ne poznam. Nik je mlad, obetaven judoist, za katerega boste zagotovo še veliko slišali.

Ponosen na zmagovalnih stopničkah

razlik med spoloma, kar se tiče samega treninga.

Kaj je najbolj pomembno pri treningu, moč, tehnika, trik ali skupek vsega?

Skupek vsega. Seveda pa je najbolj pomembno predano in trdo delo. Še bolj pa je, če imaš poleg vsega naštetega tudi naravni občutek za pravi moment za akcijo.

Konec januarja ste trije judoisti iz Kamnika odšli na močno tekmovanje Perfectus cup v hrvaškem Samoboru, domov ste prinesli odlične rezultate in tvojo zlato medaljo. Kako je tekmovanje potekalo, v kateri starostni kategoriji si tekmoval?

V Samoboru sem tekmoval v kategoriji starejših dečkov do 55 kg. Najprej smo se stehali, potem ogrevali, nato pa smo čakali na razpored in na začetek tekmovanja. Jaz sem imel štiri borbe, premagal sem vse nasprotnike, vse z ipponi in tako osvojil zlato medaljo.

V mesecu februarju ste imeli močno mednarodno tekmovanje na Ravnah na Koroškem - Pokal Guštanj, kjer si dosegel odlično drugo mesto in srebrno medaljo.

Tekmovanja za pokal Guštanj sem se zelo veselil, ker sem vedel, da bomo po tekmi ostali tam še en dan na pripravah in imeli treninge skupaj z drugimi tekmovalci. Na to tekmovanje sem se pripravil tako kot na vsako tekmo in odšel tja z dobrim občutkom. Na koncu sem pristal na drugem mestu, ker me je v finalni borbi za samo eno točko premagal tekmovalec iz Srbije.

Kako pa sicer potekajo borbe v judu?

Najbolj pomembno v borbi je, da prideš do svojega prijema za gard in da nasprotniku vsiliš svojo borbo, drugače se moraš zanašati na svoje protitehnikke, kar pa za sabo lahko potegne tudi kazni za neaktivnost, saj daješ sodniku občutek, da si manj aktiven od nasprotnika. Dobro je vedeti tudi, kaj so nasprotnikove prednosti in slabosti in ali je desničar ali levičar, da potem uporabiš tehnike, ki naj ne bi ležale nasprotniku. Vse to se pomeniva s trenerko Janjo za vsakega nasprotnika posebej. Nato mi daje nasvete tudi med

samo borbo, saj je v judu običaj, da trenerji ob blazini ustno pomagajo z nasveti, kar pomeni, da poslušate japonske izraze metov.

Kateri je tvoj najvidnejši, najodmevnejši rezultat do sedaj?

Moj zadnji najvidnejši rezultat je prvo mesto na močnem mednarodnem tekmovanju v Samoboru na Hrvaškem. Drugače pa sem najbolj ponosen na svoje štiri pokale, ki sem jih dobil vsa štiri leta zapored za najboljšega tekmovalca na tekmovanjih Male šole juda.

Kako uspeš uskladiti judo, ki od tebe zahteva vztrajnost, disciplino, točnost in šolske obveznosti?

Judo in šolske obveznosti se da uskladiti. Ko pridem iz šole, naredim nalogo in se učim, potem sledi trening in zvečer, če je

treba, še kaj ponovim. Prostega časa pa je bolj malo.

Ali si judo moral kdaj uporabiti, da si se zavaroval, za svojo samoobrambo?

Juda še nisem uporabil za samoobrambo.

Kdo je tvoj vzornik v judu?

Moj vzornik v judu je Urška Žolnir, ker je dosegla vse, kar si judoist lahko želi. Velik vzor pa mi je tudi moja trenerka Janja Lamut, ki mi z veseljem predaja svoje znanje.

Kaj bi rad dosegel v prihodnosti?

V prihodnosti se želim udeležiti čim več tekmovanj in dosegati čim boljše rezultate. Moja želja je postati čim boljši tekmovalec tudi v svetovnem merilu.

Besedilo in foto: Meta Kanižar

Veliko števil medalj in štiri pokali

Skupinska slika vseh tekmovalcev turnirja

Teniški turnir Mengšani proti Nemengšani

Po turobnem začetku maja in ker se je deževno in hladno vreme bolj ali manj nadaljevalo do takrat, ko se je mesec ljubezni prevesil že v zadnjo tretjino, se je 21. maja 2016 sonce že navsezgodaj nasmihalo in napovedovalo lep in topel dan. To soboto, 21. maja, se je dogajalo jubilejno srečanje članov TK Mengeš, ki so se razdelili na dve ekipi: Mengšane in Nemengšane.

Dosedanji izid je bil krepko v korist Mengšanov – 7 : 2. Nemengšani so bili pripravljeni storiti vse (v športnem smislu), da bi to razmerje zmag in porazov spremenili v svojo prid in v naslednjih letih nagnali Mengšanom strah v kosti. Zamenjali so tudi selektorja, izbrali vse svoje zaloge in se maksimalno pripravili na dvoboj. Ko so to zvedeli Mengšani, je zavela panika. Klicali so vse povprek in svojim potencialnim igralcem dopovedovali, kako pomembna tekma je to. In uspelo jim je to v največji možni meri. Nemengšani pa so imeli veliko odpovedi tik pred zdajci, saj poškodbe niso bile uvidevne do njih, niti bolezen. Tudi nekaj najboljših igralcev se ni moglo udeležiti te tako pomembne tekme, saj so imeli neodločljive obveznosti. Temu je botrovalo to, da zaradi zdravstvenih težav vodstvo kluba ni uspelo pripraviti koledarja turnirjev in ga objaviti na svoji spletni strani. V prihodnje se bo to popravilo.

Prišel je dan boja, kakor je napisal Fran Levstik v pripovedi Martin Krpan. Zgodaj zjutraj so se zbrali najprej predsednik kluba, vodja tekmovanja in oba selektorja. Opravili so vsa potrebna opravila, da bi tekma potekala brez večjih zapletov. Koliko jim je to uspelo, bodo povedali udeleženci srečanja. Okoli 9. ure so začeli prihajati tekmovalci. Sledilo je obvezno skupno fotografiranje, seznanitev udeležencev s pravili tekmovanja in poziv na pošteno igranje in primerno obnašanje na igriščih. In začelo se je. Mengšani so silovito začeli in v prvem kolu petih iger povedli s 4 : 1. V tej menjavi smo videli najlepši dvoboj dneva. Po začetnem vodstvu Tadeja Starčiča je Aleš Šporn prevzel pobudo in v podaljšani igri v tretjem nizu premagal nasprotnika. Nič tragičnega. Sledila je prva in nato še druga menjava. Rezultat ni bil nič boljši za Nemengšane. Bilo je že 13 : 2 za Mengšane. Selektorju Nemengšanov je bilo jasno, da je tekma zanj in za njegovo ekipo že dokončno izgubljena. Kljub temu so športno in zagrizeno nadaljevali in uspelo jim je dobiti še dve igri. Po 22 igrah je bil rezultat 18 : 4 za Mengeš, čeprav dogajanje na igriščih ni bilo tako enosmerno. Posamezne igre so bile napete in dolge, saj sta bila športni naboj in nepopustljivost glavno vodilo obeh taborov, kljub močnemu delovanju Sonca in pripeki. Do naslednjega srečanja Mengšani vodijo z 8 : 2. Vodja tekmovanja, Leo Jerič, je predal prehodni pokal selektorju zmagovalne ekipe, Timu Janežiču. Mladi mož je veselo in vzhičeno prejel pokal,

pohvalil svoje igralce in napovedal, da ne bodo popuščali na naslednjih dvobojih. To ga stalo plačila zaboja piva za vse prisotne. Iz njegovih vrst je prišel nasvet, da naj Nemengšani začnejo več uporabljati steno za vadbo. Selektor Nemengšanov, Ivan Juretič, je ta nasvet sprejel, ob enem pa tudi pozval predsednika Marjana Mušiča, da za naslednje leto predvidi dodatna finančna sredstva za izgradnjo nove betonske stene, ker bodo njegovi varovanci dosedanja verjetno že v kratkem zelo izbrali. Sledilo je prijateljsko druženje, analiziranje tekmovanja, pomenkovanje o res lepem vremenu in veliki udeležbi 45 igralcev. Med njimi sta bili tudi predstavnici nežnejšega spola, Liza Mušič in Olga Avsenik, ki sta se pomerili med seboj. Popestrili sta tekmovanje in izbrisali enoličje moških. Šef kačarjev v klubu, Igor Maver, je prinesel zapis »Kačar« iz zbirke sodobnega izrazoslovja na Slovenskem, ki ga je zmagovalni selektor vsem na glas prebral. Po odpetju nekaj narodnih, rockovskih in tudi drugačnih pesmi, slovenskih in tujih, se je jubilejno 10. srečanje Mengšanov in Nemengšanov prijateljsko zaključilo v zgodnjih večernih urah.

Besedilo in foto: Bregov Šimen

Nogometni turnir trojk

V nedeljo, 19. junija, je Mladinski center Mengeš organiziral nogometni turnir trojk, ki je potekal v dvorani Športnega društva Partizan. Kljub nizkemu zračnemu pritisku je bilo na igrišču vroče, čemur so po vsej verjetnosti botrovale tudi zanimive nagrade.

Turnirja se je udeležilo sedem ekip: Čevap, Alboz, Shqipet, Gladiator, TMNT, Sveta trojica in Mirza. Ekipa so bile z žrebom razdeljene v dve skupini. Prvi dve ekipi iz vsake skupine sta se uvrstili v zaključne boje, najboljše tri ekipe pa so prejele priznanja in nagrade. Igra je bila napeta in vroča, tako da je imel kontrolor igre dosti dela, enako tudi ekipa Mladinskega centra, ki je morala umirjati razgrete nogometaše. Kontrolor igre je uspel ohraniti mirno kri in na koncu je zmagala ekipa Gladiator (Nejc Duščak, Dan Duščak in Neža Razpoticnik), ki si je zmago zaslužila, ne le zaradi odlične igre, temveč tudi zaradi športnega obnašanja. Na drugem mestu jim je sledila ekipa Čevap (Eldin Prošič, Ajdin Ganič in Jure Obadič), tretje mesto pa so si pribrali TMNT (Blaž Arhar, Klemen Duščak in Lenart Anžin). Priznanje za najboljšega strelca je prejel Blaž Arhar iz tretjeuvršene ekipe, ki je zabil kar štirinajst golov.

Zahvaljujemo se vsem prostovoljcem, ki so izpeljali turnir, in ŠD Partizan za soorganizacijo. Do naslednjega turnirja pa en športni pozdrav in vabljeni k sodelovanju!

Besedilo: Blanka Tomšič

Najboljši nogometaši s prostovoljci MC. Foto Neža Florjanc

Selakovi skakalci že v vrhunski formi

Če se po jutru dan pozna oziroma sezona v smučarskih skokih po prvih pomladanskih tekmah, potem so pred mladimi skakalci iz SSK Mengeš znova nadvse uspešni meseci. Z uvodne preizkušnje v novem tekmovalnem obdobju (2016/17) za pokal Otlice nad Ajdovščino so se namreč varovanci trenerja Aleša Selaka, ki mu od novega leta naprej pomagata nekdanja skakalca Luka Brnot in Davor Maučec, sredi maja domov pripeljali kar s šestimi kolajnami.

Še posebej razveseljav je bil pogled na vrstni red v konkurenci dečkov do 11 let, med katerimi so kar prvih šest (!) mest zasedli nadebudni upi mengeškega smučarsko-skakalnega kluba; zmagal je Benjamin Bedrač, za njim pa so se zvrstili Lovro Dolinšek, Nik Bergant Smerajc, Tit Voranc Božič, Timo Šimnovec in Maj Herbstritt. Na najvišjo stopnico je skočil tudi Alen Pestotnik med cicibani do 9 let, med katerimi je četrtouvrščeni Miha Dolinšek le za malo zgrešil oder za najboljše tri, med deklicami v tej starostni kategoriji pa sta se Živa Andrić in Anja Kukar izkazali z drugim oziroma tretjim mestom.

Podobno uspešni so bili tudi konec maja v Sebenjah na pokalu Tržiča, na katerem so z vsemi tekmeči v svojih kategorijah opravili Benjamin Bedrač (do 11 let), Nik Bergant Smerajc (do 10 let) in Alen Pestotnik (do 9 let), na drugih mestih sta pristala Taj Ekart (do 13 let) in Živa Andrić (do 9 let), na tretjih pa sta končala Igor Teodor Herbstritt (do 12 let) in Anja Kukar (do 9 let).

Med obema preizkušnjama so se v Logatcu udeležili še slovesne podelitve priznanj za uspehe, dosežene v minuli zimi. V slovenskem pokalu je imel SSK Mengeš z Juretom Močnikom (do 14 let), Tajem Ekartom (do 12 let), Benjaminom Bedračem (do 10 let) in Nikom Bergantom Smerajcem (do 9 let) kar štiri skupne zmagovalce v skokih, poleg tega pa še drugouvrščenega Leona Šarca med mladinci (do 20 let) v nordijski kombinaciji. Selakovi varovanci so vidne vloge igrali tudi v gorenjskem regijskem pokalu, kar velja še posebej za Igorja Teodorja Herbstritta (do 11 let) in Benamina Bedrača (do 10 let), ki sta si v skupnem seštevku priskakala zmagoviti lovori. Taj Ekart (do 12 let) je osvojil drugo mesto, Živa Andrić (do 9 let) in Alen Pestotnik (do 9 let) pa sta bila tretja.

Prve tekme v tej pomladi se je že udeležil tudi Matjaž Pungertar, ki je na pokalu Žirov v absolutni konkurenci zasedel šesto mesto. Vrhpoljčan se sicer na novo sezono že zavzeto pripravlja kot član slovenske reprezentance B, Anže Lanišek pa je tudi po statusu napredoval v izbrano vrsto A. Medtem se je sicer tekmovalje začelo tudi v alpsko-jadranskem pokalu, v katerem mladi skakalci iz SSK Mengeš lovijo že tretjo zaporedno lovori. S svojimi trenerji so trdno odločeni, da si prestižni pokal letos priborijo v trajno last.

Besedilo in foto: Miha Šimnovec

Utrinek iz slovesne podelitve v Logatcu

8. Tradicionalni turnir dedkov 2016

V drugo gre rado, pravi slovenski rek. To velja tudi za 8. turnir dedkov. Ne, ne, dedki niso igrali dvakrat tega turnirja, le dvakrat so dobili vabilo za igranje. Prvič jih je pod okrilje vzela »poscana Zofka«, ker so jo lansko leto prelisičili in odigrali turnir takrat, ko je zajemala sapo, letos se je na to izrecno in zelo dobro pripravila. Obilno je pošiljala dežne kaplje, hlad in veter ravno na soboto, 14. dne v maju, ko je bil napovedan tenis dedkov. Vendar dedki niso od muh, kako bi sicer postali dedki. Počakali so dva tedna, da je tej zlovoljni teti popustila jeza. Dočakali so lepo, toplo in sončno pozno pomladansko nedeljo, 29. maja 2016.

Tokrat se je zbralo trinajst ponosnih dedkov in tisti, ki bi po svojih letih to že lahko zdavnaj bil, pa pri njegovih potomcih ni prevelike želje po naraščanju. Bo moral za to poskrbeti sam? Kot je že običaj, so dedki odigrali pet kol po sedem iger. Letos so odigrali kombinirano nestalne dvojice in za popestritev eno kolo posamezno. Brez težav, vendar tekmovalno, s prisotnim zabavljanjem eden čez drugega, so po dveh urah in pol, točno opoldan, končali s turnirjem. Prijateljsko, zadovoljno in brez poškodb. Z žara jih je že vabila prijetna aroma pečenih dobrot, ki jih je predsednik Marjan pazljivo obračal. Z dodatkom tekočine so prvi naval lakote in žeje uspešno prebrodili.

Sledila je razglasitev rezultatov. Skokovemu Jožetu je letos končno uspelo in zavihtel se je na zmagovalni podij na najvišje mesto. Smejalo se mu je in usta je imel razpotegnjena od enega do drugega ušesa. Edinemu je uspelo zmagati v vseh petih kolih. Čestitamo! Boj za ostali stopnički je bil hud. Trije so imeli enako število zmag, odločalo je število dobljenih iger. Drugo mesto je osvojil Tone Rezar, presenečenje, saj je bil lansko leto 12., tretji je bil Franc Rahne, ki je že pred turnirjem povedal, da bo to njegov zadnji spomladanski turnir. Osmoljenec je tokrat Ivan Juretič, zmagovalac zadnjih dveh turnirjev, ki je zasedel nehvaležno 4. mesto. Ladi Hribar, velik ljubitelj iger posamezno, je med igranjem večkrat rekel, da bi bilo treba z zakonom prepovedati igro dvojic v tenisu. Po osvojenem zelo dobrem 6. mestu, si je verjetno premislil in bo tudi naslednje leto zopet rad prišel. Organizator upa, da bodo v prihodnje prišli tudi vnuki in babice, ki so ob brunarici pri igriščih držali pesti in navijali za svoje dedke, nato pa jih je lep dan povlekel nekam drugam. Nekateri so prišli že čisto na koncu druženja, posedeli ob mizah in delali družbo zadovoljnim igralcem, nato pa poizkusili z udarjanjem žogice ob teniško steno. Naredili so tudi prve korake na naših zelo dobrih teniških igriščih. Za prihodnost tenisa v Mengšu se ni bati.

Tudi nagrade so bile podeljene. Organizator se lepo zahvaljuje firmi »Intersocks Hurwits« in Dennisu Hurwitsu, ki sta prispevala večino nagrad in se jima tudi za naslednje leto toplo priporoča za darila. Zahvala gre tudi TK Mengeš za lepo urejena igrišča in pripravljeno hrano, Marjanu in Leni Mušič pa za peko in hitro strežbo.

Besedilo in foto: Bregov Šimen

Skupinska slika vseh tekmovalcev turnirja

Novi pasovi menceških karateistov

Tudi karateisti smo že komaj dočakali poletje in s tem prislužene počitnice. Vendar pa smo vse do konca hodili na treninge in se skrbno pripravljali na enega od največjih izzivov letošnjega leta – izpitov za višje pasove.

V soboto, 11. junija 2016, so tako naša dekleta in fantje zavili proti telovadnici OŠ Vencija Perka, kamor so vstopili z nekaj treme, a v odlični formi. Povadili so še zadnje malenkosti in se ogreli, medtem pa so njihovi ponosni najbližji dodobra zapolnili tribune. Pozdravu karateistov je sledila predstavitev najmlajših članic in članov, ki so z odličnim nastopom dokazali, da jim ne manjka poguma, samozvesti in znanja osnovnih tehnik. Seveda so poželi navdušen aplavz, ki je bil hkrati znak, da bodo pred izpitno komisijo stopili otroci od nižjih do višjih pasov. Med njimi so bili uspešni tudi Mengšani.

Karatejsko pot so z osvojitvijo prvega belega pasu, 8. kyu, začeli Jan Komat, Gal Koščak, Anže Kuhar in Ana Primožič. Drugi beli pas, 7. kyu, si je zaslužil Urban Dovžan, napredovali pa so tudi Lara Jamšek Puš, Matej Kolar, Ana Pivec, Timotej Anton Radanovič, Zoya Sicherl Škrjanc in Nejc Šterban, ki so opravili izpit za tretji bel pas, 6. kyu. Novo barvo pasu je z opravljenim izpitom za 5. kyu – rumeni pas – dobila Maruša Oblak. Korak dlje je stopil tudi Maks Jereb, ki je opravil izpit za prvi rumeni vmesni pas, 5. kyu Ichihan. Pas Lije Rozalije Cerar pa se je obarval oranžno, saj se je izkazala na izpitu za 4. kyu.

Fantje in dekleta, iskreno čestitamo, ne le za opravljene izpite, temveč predvsem za ves trud, ki ste ga za ta rezultat vložili! Verjamemo, da so izpiti na pot do uspeha usmerili tudi tiste, ki tokrat žal niso bili uspešni ter da bodo borci s še več vztrajnosti naslednjič pokazali dovolj znanja za višji pas.

Že nekaj dni po izpiti smo se oglasili še v Vrtcu Mengeš na vsakoletni prireditvi Živ Žav. Sprva nam jo je vreme malce zagodlo, a so skozi oblake kmalu posijali sončni žarki in ustvarili prijetni vrvež otrok vseh starosti. Ti so pri nas lahko poskusili osnove karateja ter si izdelali karateista, posebno presenečenje pa so pripravili mladi karateisti in karateisti iz KK Mengeš. Na vrtčevski ploščadi so namreč prikazali kar nekaj atraktivnih karate tehnik, ki so mimoidočim nedvomno pritegnili poglede.

Karateisti pa poleti svojih kimon ne bomo pustili v prašnem kotu, saj jih bomo že julija potrebovali. Odpravljamo se namreč na poletni oddih v Umag, kjer bo letos potekala že 39. Letna Sankukai karate šola. Ne dvomimo, da bomo tudi tokrat uživali v športnih počitnicah, z ostalimi pa se srečamo zopet septembra!

Besedilo in foto: Saša Voler

Teniški dvoboj med ekipo Mengša in Radomelj

V soboto, 4. junija 2016, je bil predviden dan, ko naj bi se po pol leta ponovno udarila sedaj že rivala, Mengeš in Radomlje. Ker pa nam to pomlad vreme kar precej nagaja, to ni bilo zjema niti teden pred tekmo. Tudi za soboto je bilo napovedano nestanovitno vreme in pojavilo se je veliko dvomov, ali naj se tekmovanje izvede ali ne. Odločitev je padla dan pred tekmo, ko sta kapetana Dule Planinšek in Andrej Kraševac razkrila svoji postavi in opravila žreb. Tekma bo!

In res, zbrali smo se v zgodnjih jutranjih urah, saj so prvi krenili na igrišče že ob osmih. Po prvih dveh krogih je bil rezultat tesen. V rahli prednosti s 6 : 4 je bil Mengeš, in sicer po zaslugi Faletiča, Gorjanca, Juretiča, deklet Lize Mušič in Vanje Jovičević ter seveda slavne dvojice Maver/Skok. V naslednjem krogu so Mengeš v še večje vodstvo popeljali Magerl, Hren in Pišek. Za tem pa se je začela ponavljati zgodba iz Harmonije lanskega decembra. Mengšani so po udobnem vodstvu odšli na zaslužno kosilo in po kosilu za kratek čas zaspali. Ta počitek pa so izkoristili Radomljani, ki so silovito pritisnili na plin, ujeli Mengšane in jih celo prehiteli. Mengšani so celotno popoldne porabili za lovljenje Radomljanov. Kljub močnim pritiskom ob koncu tekmovanja s strani domačinov so Radomljani nekaj izkušenih mačkov prihranili za konec. Tako sta David Capuder in Luka Grešak z zmagama nad Dennisom Hurwitsem in Timom Janežičem zabila še zadnja žebila v menceško krsto. Tako so se Radomljani v skupnem seštevku približali Mengšanom na dve točki razlike. Skupni izid je torej 5 : 3 v korist Mengeš. Kapetan Dule je tako ob koncu tekmovanja Radomljanom za pol leta predal prehodni pokal, Igor Maver pa je poskrbel za praktično nagrado, saj je izročil letake za preganjanje Kačarjev. V Mengšu smo jih že iztrebili, tako da teh ne potrebujemo več, v Radomljah pa jim bodo bojda prav prišli. Vsi pa smo se strinjali, da je najpomembnejše to, da je vreme zdržalo in da smo se oboji ob dobri družbi, tenisu, dobri hrani in pijači lepo zabavali. Zahvala gre tudi Iztoku za odlično pripravljene jedi z žara, družini Mušič za strežbo ter seveda našima neumornima kapetanoma Duletu in Krašiju. Ta tekma je dokaz, da se je celo vreme spremenilo ter zaradi športnega duha in zagnanosti obeh pobratenih klubov vsaj za en dan kaplje zadržalo nad oblaki.

Besedilo in foto: Tim Janežič

Osmi kolesarski vzpon na Mengeško kočo

V okviru občinskega praznika Občine Mengeš je Kolesarsko društvo Mengeš 28. maja organiziralo osmi vzpon na Mengeško kočo. Tokrat se je na pot s starta, ki je bilo v Športnem parku Loka, podalo petintrideset tekmovalcev, med njimi tudi župan Franc Jerič in podžupan Bogo Ropotar. Kolesarske dirke so se udeležili kolesarji vseh starostnih kategorij.

Strnjena kolona se je pri osnovni šoli z letečim startom ločila, saj ima prvi klanec preko dvajsetodstotni naklon, po dobrih sedmih minutah od starta pa so bili najboljši tekmovalci že na cilju.

Prvi trije uvrščeni so za nagrado prejeli medalje, pokala pa sta si kot absolutna zmagovalca prikolesarila Marko Jeretina, ki je bil kljub rosnim štirinajstim letom najhitrejši moški tekmovalce, ter Saša Jeretina kot najhitrejša ženska kolesarka. Na startu je bilo tudi nekaj tekmovalcev, ki so se na vzpon prijavili prvič, zato vsem čestitamo za pogum, da so se lotili zahtevnejšega vzpona. Po tekmovanju so se kolesarji in vsi sodelujoči okrepčali z okusnim bogračem.

Vabljeni na deveti vzpon na Mengeško kočo, ki bo konec maja prihodnje leto.

Besedilo in foto: Nataša V. Jerič

Petindvajseti družinski ping pong

18. junija je namiznoteniška sekcija ŠD Partizan Mengeš ob zaključku sezone organizirala tradicionalni družinski ping pong, ki sta ga vodila Žiga Zupan in Jože Mlakar. Tekmovanje je bilo v telovadnici ŠD Partizan Mengeš. Nastopilo je 21 ekip, vsako ekipo sta sestavljala otrok in eden od staršev. Po žrebu so bile ekipe razporejene v skupine, kjer so se pomerili vsak z vsakim, najprej sta se pomerila otroka, nato starša. Če je bil rezultat izenačen, je o zmagovalcu odločala igra parov. Poleg tekmovalcev je bilo tudi nekaj tistih, ki niso tekmovali, navijali pa so za svoje favorite.

Prvo- in drugouvrščena ekipa se je uvrstila v finalni del tekmovalja, tretje- in četrtouvrščena pa v tolažilno skupino, v tem delu so tekmovali na izpadanje.

Po zelo zanimivih in borbenih tekmah je zmagala ekipa VOVK (Aleksandra in oče Sandi), 2. mesto je dosegla ekipa Tofant (Ana in oče Samo), 3. do 4. mesto pa sta si razdelili ekipe Rutar (Bor in oče Janez) in T&T (Tilen Šalja in oče Femi).

V tolažilni skupini je zmagala ekipa Trtnik (Luka in oče Peter), druga je bila ekipa Zrele jagode (Nika in mama Janja), 3. do 4. mesto pa sta osvojili ekipe Grad 2 (Rok in mama Mojca) in Jan pa Živa (Živa Markič in Jan). Prvi štirje so prejeli pokale, prvi štirje v tolažilni skupini pa priznanja.

Za vse udeležence smo pripravili lepe nagrade, ki so jih udeleženci izbrali po doseženem vrstnem redu. Sledila je razglasitev najboljših na klubskih lestvicah. Prvi štirje v vsaki kategoriji so prejeli medalje, ostali pa priznanja. Prehodni pokal je prejel Nejc Erjavec.

Tekmovalci in starši so trenerje in predsednika nagradili z darili in se jim zahvalili za uspešno delo. Po tekmovalju in podelitvi priznanj in nagrad so se vsi posladkali s tradicionalno torto, ki jo je pripravila mama Agapito. Nato se je srečanje nadaljevalo s tradicionalnimi dobrotami z žara, ki jih je pripravil kuharski mojster Janez ob pomoči soproge, ki je vse "pocrkljala" tudi s slaščicami. Ni manjkalo pijače, za odrasle pa kot vedno pivo Adama Ravbarja iz sodčka. Celodnevno druženje se je končalo zvečer, ko smo se razšli v veselem razpoloženju.

Besedilo: Mlaj
Foto: Žiga Zupan

Vodstvo in trenerji

Mednarodni turnir - Kraljev memorial 2016

Konec maja se je v športnem parku zbralo veliko nogometnih navdušencev na Kraljevem memorialu za mlajše kategorije U-8, U-9, U-10 in U-11.

V soboto, 28. maja 2016, je nastopilo 14 ekip U-8 in 14 ekip U-9 z udeležbo moštva iz BIH. Ob lepem vremenu se je zbralo veliko število gledalcev, ki so navdušeno spremljali in navijali za mlade nogometaše. Zmagovalci v kategoriji U-8 so bili nogometaši NŠ Marinka Galiča - Tigri, drugo mesto je zasedla NK Olimpija in tretje NK Interblock. V razburljivi končnici turnirja U-9 je zmagala ekipa NK Črnuče pred NK Triglav in NK Komendo.

Dan kasneje je bil na sporedu turnir ekip U-10 in U-11 z dvanajstimi moštvami v vsaki kategoriji, tudi z nogometaši iz BIH (4) in Hrvaške (1). Po izenačenih in napetih tekmah so se na koncu zmage veselili nogometaši NK Črnuče U-10 in NK Ilirije U-11. Tudi mladi upi NK Mengo 28 so osvojili 3. mesto U-10 in 2. mesto U-11, čeprav so upali na kako zmago. Vsi udeleženci so prejeli spominske medalje, zmagovalne ekipe pa tudi pokale. Turnir smo uspešno organizirali člani NK Mengo 28 in starši pod vodstvom Saša in Filipa, za kar se nam je zahvalila tudi družina Jožeta Kralja.

Vsi udeleženci so ob koncu zadovoljni zapuščali Mengeš, z besedami, vidimo se ponovno na Kraljevem memorialu 2017.

Besedilo in foto: Janez Burnik

Foto: Toni Mesarek

Odlični v prvi slovenski ligi

Končujejo se ligaška tekmovanja, v katerih so bili naši člani zopet zelo uspešni. Članska ekipa je osvojila odlično 3. mesto v prvi slovenski ligi - vzhod in s tem samo potrdila, da rezultati zadnjih sezon niso naključni.

Ob občinskem prazniku je bil izveden meddruštveni turnir

Uspešno pa so klubske barve zastopali tudi na turnirjih. Nastopale so tudi tri ekipe starejših balinarjev, v ligi A so trenutno drugi, v ligi C pa ekipa moških peta, ženske pa na sedmem mestu. Ob občinskem prazniku smo organizirali meddruštveni turnir (16 ekip), kjer so po izenačenih igrah slavili igralci ŠD Strahovica, 2. mesto je osvojila ekipa BK Center Kranj, v borbi za 3. mesto pa so bili igralci BK Bratov Smuk boljši od BK Velenje.

Pripravljamo še turnir v začetku julija (osem ženskih in osem moških ekip), potem pa odhajamo na zaslužen dopust. Vsem igralcem želimo, da bi tudi v prihodnji sezoni dosegli vsaj podobne rezultate.

Besedilo in foto: Janez Burnik

Turnir v namiznem hokeju ob občinskem prazniku

Igralci NHK Mengeš vsako leto sezono zaključijo s turnirjem ob prazniku občine Mengeš. Tokrat se je na njem zbralo enajst tekmovalcev.

Že v predtekmovanju smo videli nekaj napetih dvobojev, saj so v boju za medalje vodila samo prva štiri mesta.

V prvem polfinalnem dvoboju je Bojan Bartulovič rutinirano ugnal presenečenje turnirja, Ajdina Osmanagića, v drugem polfinalu pa je bil Bernard Škrlep uspešnejši od Andreja Mehleta. Bernard je bil uspešen tudi v finalu proti Bojanu, tretje mesto pa je potolažilo Andreja.

Besedilo in foto: B. Š.

- Končni vrstni red
1. Bernard Škrlep
 2. Bojan Bartulovič
 3. Andrej Mehle
 4. Ajdin Osmanagić
 5. Matej Škrlep
 6. Rok Resnik
 7. Domen Resnik
 8. Miha Škrlep
 9. Mojca Škrlep
 10. Kevin Sabljaković
 11. Alem Osmanagić

Gaja tretja na 1. TOP v namiznem tenisu

4. junija je bil v Velenju 1. TOP v namiznem tenisu za mlajše kadete in kadetinje. Mengeš so zastopali Dejan Jokič, Aljaž Goltnik, David Grad, Gaja Kobetič in Eva Šobar. Tekmovalce sta spremljala trenerja David Orešnik in Ana Tofant.

Gaja Kobetič je osvojila 3. mesto v prvi jakostni skupini, Eva Šobar pa prav tako 3. mesto v drugi jakostni skupini. Dejan Jokič je v drugi jakostni skupini osvojil 2. mesto, Aljaž Goltnik pa 3. mesto. Tudi David Grad je v tretji jakostni skupini osvojil 3. mesto. Čestitka velja igralcem in trenerjema!

Besedilo: Mlaj
Foto: David Orešnik

Stopničke za SSK Mengeš so kar deževale

Uspešnemu maju, ko so odlične uvrstitve obetavnih smučarskih skakalcev iz SSK Mengeš deževale kakor kaplje, ki jih v prejšnjih dveh mesecih v Sloveniji res ni bilo malo, je sledil še uspešnejši junij, ki mu je piko na i postavil Anže Lanišek. »Žaba«, kakor pravzaprav vsi kličejo 20-letnega Domžalčana, je trenerja Aleša Selaka presenetil z napovedjo, da se bo na dan državnosti udeležil pokala Cockte v Kranju in klubu priskakal še ene stopničke. Rečeno – storjeno!

Na omenjeni tekmi na 110-metrski napravi pod Šmarjetno goro je po tem Lanišek dejansko osvojil tretje mesto, uspeh klubskega kolega pa je dopolnil šestouvrščeni Matjaž Pungertar. Ni veliko manjkalo, pa bi se na kranjski prireditvi na zmagovalni oder povzpел tudi Leon Šarc, ki je člansko preizkušnjo v nordijski kombinaciji končal na nehvaležnem četrtem mestu.

Nov blesteč mesec je s prepričljivo zmago na tradicionalni reviji skokov sicer 3. junija v Mostecu napovedal Taj Ekart (do 13 let), ki so mu dan pozneje na oder za najboljši na uvodni letošnji postaji za alpsko-jadranski pokal v Celovcu »sledili« prvuovrščena Nik Bergant Smerajc (do 9 let) in Alen Pestotnik (do 8 let) ter tretjeovrščena Tit Voranc Božič (do 9 let) in Jaka Perne (do 7 let). Koroški prireditelji so Selaku in njegovim upom dan polepšali še z izročitvijo velike lovorike za lansko, že drugo zaporedno, skupno zmagovalje v ekipnem seštevku tega tekmovanja, v katerem sicer ob slovenskih klubih sodelujejo še avstrijski in italijanski.

S štirimi kolajnami so se mladi skakalci iz SSK Mengeš ovenčali tudi na drugi prireditvi za alpsko-jadranski pokal v Žirovnici, pri čemer je Nik Bergant Smerajc vknjižil novo zmago, Alen Pestotnik je osvojil drugo mesto, Jaka Perne in Teo Herbstritt (do 11 let) pa sta bila tretja.

Na pokalu Zagorja pa so si Selakovi varovanci priskakali kar sedem uvrstitev med najboljšo trojico. Na najvišjo stopnico zmagovalnega odra so skočili Jure Močnik (do 15 let), Teo Herbstritt (do 12 let), Tit Voranc Božič (do 10 let) in Alen Pestotnik (do 9 let), drugo mesto je osvojil Benjamin Bedrač (do 11 let), na tretji mestih pa sta pristala Taj Ekart (do 13 let) in Nik Bergant Smerajc (do 10 let).

S podobno bero so se mladi mengeški nadebudneži vrnili tudi z mednarodnega tedna skokov v Kranju, kjer sta zmagi slavila Benjamin Bedrač in Nik Bergant Smerajc, na drugih mestih pa so tekme v svojih kategorijah končali Jure Močnik, Taj Ekart, Alen Pestotnik in Živa Andrić (do 9 let). Povsem pa so izbranci Selaka ter njegovih pomočnikov Luke Brneta in Davorja Maučeca zavladali na deževni meddruštveni prireditvi v Vizorah, kjer so z vsemi tekmeci v svojih konkurencah opravili Benjamin Bedrač, Nik Bergant Smerajc, Živa Andrić in Miha Hočevar (med začetniki do 15 let), druga mesta so pripadla Maju Herbstrittu (do 11 let), Tjušu Perku (do

10 let) in Alenu Pestotniku (do 9 let), tretji pa Lovru Dolinšku (do 11 let) in Eriku Tomažiču (do 7 let).

A s tem uspehom za SSK Mengeš še ni bilo konec; izjemen junij sta namreč kronala Taj Ekart in Teo Herbstritt, ki sta blestela na državnih izbirnih tekmah na Ljubnem in bosta tako zastopala Slovenijo na mednarodnih preizkušnjah za tako imenovani šolski pokal v Ruhpoldingu.

Dež, ki je tako zelo zaznamoval letošnjo pomlad, ni mogel pokvariti niti praznovanja ob 20. obletnici SSK Mengeš, ki so se ga ob ustanoviteljih kluba in njihovih pokroviteljih, brez katerih bi bilo seveda vse skupaj bistveno težje, udeležili številni znani obrazi iz skakalnega sveta. Med njimi kajpak ni manjkala niti klubski rekorder Rok Benkovič, svetovni prvak s srednje naprave leta 2005 v Oberstdorfu, ki je mladim skakalcem položil na srce, da le trdo delo prinaša uspeh.

Besedilo: Miha Šimnovec
Foto: Goran Andrić

Aleksandra in Aljaž, najuspešnejša kadeta v sezoni 14/15

Zmagovalci:

Igralke in igralci so se udeležili 47 tekmoval in 264-krat stali na stopničkih:

- Na 12 regijskih tekmovaljih so osvojili: 42-krat 1. mesto, 37-krat 2. mesto in 69-krat 3. mesto. Na stopničkih so stali 148-krat.
- Na 28 tekmovaljih na državnem nivoju so osvojili: 28-krat 1. mesto, 16-krat 2. mesto in 29-krat 3. mesto. Na stopničkih so stali 73-krat.
- Na 6. mednarodnih tekmovaljih so osvojili: 18-krat 1. mesto, 9-krat 2. in 16-krat 3. mesto. Na stopničkih so stali 43-krat.
- Na ekipnem svetovnem prvenstvu v Franciji: mladinke so osvojile 33. mesto.
- V 1. Slovenski namiznoteniški ligi (1. SNTL) je ekipa članov osvojila 6. mesto.
- Prav tako so osvajali naslove med posamezniki na tekmovaljih ŠŠD in na mednarodnih tekmovaljih v Varaždinu, Zagrebu, Lignanu, Linzu ...
- Na tekmovalju invalidov v Lignanu je Luka Trtnik dosegel odmeven rezultat z osvojitvijo 2. mesta.

Masters 2016 v namiznem tenisu

Tekmovalje je bilo na Otočcu, sodeluje lahko šestnajst najboljših tekmovalcev po lestvicah NTZS v vsaki kategoriji. Mengeš je imel največ uvrščenih tekmovalk in je prejel posebno nagrado. Pred pričetkom tekmovalja je NTZS razglasila najuspešnejše tekmovalce v sezoni 2014–2015. Pri kadetih je za osvojenost 1. mesta na lestvi kadetov lep pokal prejel Aljaž Frelih, pri kadetkinjah pa je ta laskavi naslov osvojila Aleksandra Vovk in prav tako prejela pokal.

Tekmovalje je od začetka do konca potekalo na izpadanje.

Mlajše kadetkinje in mlajši kadeti:

Gaja Kobetič in Eva Šobar sta osvojili 9.-16. mesto; Aljaž Goltnik je osvojil 5.-8. mesto.

Kategorija kadetkinj in kadetov:

Vita Kobetič je osvojila 5.-8. mesto, Sara Stražar pa je bila uvrščena med 16 najboljših. Tilen Šalja je bil prav tako uvrščen na 5.-8. mesto, Rok Grad pa se ni uspel uvrstiti med 16 najboljših.

Mladinke in mladinci:

V tej kategoriji je bilo tekmovalje razburljivo v kategoriji mladink, kjer smo vse tri Mengšanke pričakovali v samem vrhu. Žal je Katarina Stražar po neprespani noči zaradi vožnje iz Sarajeva izgubila za uvrstitev med štiri najboljše, enako Ana Tofant. Osvojili sta 5.-8. mesto, Aleksandra Vovk pa je osvojila 3. mesto. Mla-

dinca Nejc Erjavec in Aljaž Frelih sta se uvrstila na 5.-8. mesto.

Članice:

V kategoriji članic sta Katarina Stražar in Ana Tofant odigrali svoji najboljši partiji. Aleksandra Vovk je v prvem krogu izgubila s kasnejšo zmagovalko Alex Galič z rezultatom 1:4. Isti igralci je morala priznati premoč tudi Katarina Stražar, ki je na koncu osvojila 3.-4. mesto, Ana Tofant pa je za uvrstitev v finale premagala drugo nosilko Manco Fajmut z rezultatom 4:2, v finalu pa izgubila z Alex Galič.

Ob zaključku sezone sta tako Katarina in Ana dosegli svojo najboljšo uvrstitev v članski kategoriji in upravičili uvrstitev v člansko reprezentanco. Z zaključnim turnirjem je za nami ena najuspešnejši sezon.

Besedilo: MLAJ
Foto: Žiga Zupan

Ženske teniške priprave TK Mengeš Lošinj 2016

Po uspešnem zagonu lige mešanih dvojic lansko leto smo v klubu ugotovili, da je čas, da punce predstavimo v višjo prestavo. Kaj pa, če bi imele tudi ženske svoje priprave na teniško sezono, bi se malo umaknile iz našega vsakdanjika in naigrale tenisa in ob dobri družbi preživele nekaj dni skupaj? Kar se je začelo z nekaj norimi idejami na zaključku lige lansko leto, smo tudi uspešno realizirali.

Članice TK Mengeš priprave Lošinj 2016

In tako se je v zgodnjih jutranjih urah sobote, 28. maja 2016, osem nadobudnih tenisačic TK Mengeš pod budnim očesom trenerja Aleša Šporna in organizatorja Jake Kruljca odpravilo na prve tradicionalne teniške priprave za ženske. Kam? Seveda si ne bomo privoščile nič manj kot naši moški kolegi tenisači. Torej, na Mali Lošinj. Po prihodu smo kmalu ugotovile, da nam bo tukaj čisto lušno, da nam nič ne manjka, in da lahko naše teniške kolegice sedaj prav dobro razumemo, zakaj tako radi hodijo sem. Dnevi so minevali hitro ... prehitro. Po kratkem jutranjem teku in zajtrku smo pričele s treningi, vajami za moč in aktivacijo ter zaključile z raztezanjem. Po kosilu smo vse še enkrat ponovile, vmes pa si privoščile tudi kakšen skok v bazen in še vedno premrzlo morje. Večer smo zaključili ob dobri družbi z veliko smeha. In tako smo skupaj preživeli dneve tenisa vse do torka, 31. maja 2016. Jaka in Aleš sta pripravila analizo igre vsake posameznice in ob odličnih treningih je bil napredek iz dneva v dan večji. In rezultat? Najbolje ga povzame komentar našega kolega: »Kaj se pa dogaja? Še nikoli nisem videl, da bi v Mengšu ob 18. uri na treh igriščih igrale ženske!« Vse se Jaki in Alešu zelo lepo zahvaljujemo za organizacijo prvih priprav za ženske v TK Mengeš, prav tako našemu predsedniku Marjanu Mušiču za podporo pri izpeljavi in vsem sponzorjem, ki so nas podprli. Naslednje leto jih seveda ponovimo!

Besedilo in foto: Maja Hurwits

Zaključek namiznohokejske sezone

Za igralci NHK Mengeš je še ena zelo uspešna sezona. Bernard Škrlep je s tretjim mestom na OP Kranja uspel zadržati tretje mesto v skupnem seštevku Slovenskega pokala v namiznem hokeju. Na poti do tretjega mesta je ugnal glavna konkurenta iz NHK Kranj, Anžeta Božiča in Bernarda Rjavca, v preteklosti že zmagovalca Slovenskega pokala. Prvič nasploh v zgodovini slovenskega namiznega hokeja, so prva tri mesta zasedli Škrlepi: 1. Jaka, 2. Nejc (oba NHK Kranj) in 3. Bernard.

NHK Mengeš je bil še uspešnejši med osnovnošolci. Skupno je slavil Miha Škrlep, presenetljivo pa je na tretjem mestu končala Moja Škrlep (oba učenca OŠ Mengeš). Drugo mesto je pripadlo Dominiku Šternu iz Kranja.

Na koncu omenimo še zaključek klubskega prvenstva NHK Mengeš. Pričakovano je slavil Bernard Škrlep, drugi je bil Bojan Bartulovič, tretje mesto pa je tokrat zasedel Matej Škrlep.

Besedilo in foto: B. Š.

Klubsko prvenstvo NHK Mengeš (z leve): Bojan Bartulovič, Bernard Škrlep, Matej Škrlep

Slovenski pokal (z leve): Nejc Škrlep, Jaka Škrlep, Bernard Škrlep

Slovenski pokal, osnovnošolci (z leve): Dominik Štern, Miha Škrlep, Mojca Škrlep

Odprto prvenstvo Mengša v tenisu 2016

V soboto, 28. maja 2016, se je v Mengšu odvijal tradicionalni spomladanski turnir posameznikov. Udeležba je bila kar visoka, saj se je prijavilo triinšestdeset igralcev. Precej velika pa je bila tokrat udeležba pri otrocih, ki so bili razdeljeni na dve kategoriji, in sicer na osnovnošolce do petega razreda in osnovnošolce od petega do devetega razreda. Ker je bilo igralcev zelo veliko, se je dolžina turnirja razvlekla preko celotne sobote.

V najmlajši kategoriji, v kateri je bilo prijavljenih osem igralcev, je v finalu slavil Nejc Peterlin, ki je premagal Nejca Jeriča, tretji je bil Primož Plevel. Sistem pa je bil v vseh skupinah osnovan tako, da so poraženci prvih kol igrali tudi tolažilni turnir. V tej skupini je tolažilni del zmagal Domen Ocepek. V kategoriji nekoliko starejših osnovnošolcev so bili prijavljeni štirje igralci. Zmagal je Luka Marinček, ki je v finalu premagal Maja Planinška, tretje mesto pa je zasedel Jošt Plevel. V najstarejši kategoriji so bili udeleženci stari petdeset let in več. Nastopilo je šest igralcev, ki pa so se na začetku dogovorili, da bi raje odigrali par dvojic, in sicer po sistemu fiksnih parov vsak z vsakim. Tako sta najvišjo stopničko zasedla Tomaž Zabret in Rajko Hribar, tik pod njima sta zaključila Jože Skok in Brane Sočak, še nekoliko nižje pa Brane Košir in Stane Ocepek. Največ igralcev pa je bilo v starostni skupini do 50 let. V tej skupini je presenetljivo slavil mladi, komaj dvanajstletni Ian Božič. Do končne zmage je premagal štiri kvalitetne in večinoma bolj izkušene nasprotnike. Tako je v prvem kolu premagal Andreja Peterlina, v drugem pa Alena Vrhovnika, slednji mu je od vseh povzročal največ preglavic. V polfinalu pa mu je nasproti stal strokovnjak za najrazličnejše čudne udarce Matjaž Loboda. Tudi on je moral priznati premoč mladeniču. Po drugi strani pa sta v polfinale prišla novopečeni član kluba Goran Hadžiagič in Nejc Skok. Polfinalno tekmo je dobil Hadžiagič. V finalu je bilo veliko tehtanja med izkušnjami in mladostjo ter s tem obilico energije, ki jo je nekoliko starejšemu Goranu gotovo primanjkovalo. Kljub močni in precizni igri Hadžiagiča je dvanajstletniku uspelo zbrati devet gemov pred svojim nasprotnikom in s tem postati najmlajši igralec, ki je kadarkoli v Mengšu dobil turnir posameznikov v glavni kategoriji. Tudi v tej kategoriji se je igral še tolažilni del, katerega pa je v tekmi proti še enemu mladeniču dobil Andrej Peterlin. Igralci so po koncu turnirja še pojedli dobrote z žara, prediskutirali odigrane tekme ter že napovedovali nove boje. Treba pa je predvsem izpostaviti visoko udeležbo mladih na tem turnirju. Kar petnajst igralcev mlajših od petnajst let nakazuje na to, da se za prihodnost tenisa v Mengšu res ni treba bati.

Besedilo in foto: Tim Janežič

Zmagovalni otroci od 1. do 5. razreda

Oktet Oremus v mengeški cerkvi

Tretja junijska nedelja je po večerni sv. maši v cerkvi sv. Mihaela postregla ljubiteljem petja s koncertom duhovniškega okteta Oremus, ki je sicer pel tudi med sv. mašo. Dva njegova člana sta nam dobro znana – sedanji mengeški župnik Janez Avsenik in rojak Matevž Mehle, zdaj župnik na Jesenicah.

S sopevci iz okteta – župniki iz Breznice, Radovljice, Šmartnega pod Šmarno goro, Podutika, Polhovega Gradca in Mirne Peči – in pod strokovnim vodstvom Damjane Božič Močnik sta med nas prinesla prelepe ljudske, domoljubne in Marijine pesmi ter predvsem ubrano in kakovostno petje. To je bil večer, ko smo poslušalci lahko uživali ob skladbah: Beati Mortui, Puobič sem star šele osemnajst let, Mrzel

veter tebe žene, Lastovki v slovo, Planinska roža, Moja domovina, Domovini, Oj Doberdob, Zvezde na nebu blede in Marija, mati vseh rodov. S svojimi čudovitimi glasovi in mnogimi solističnimi nastopi so razveselili srca poslušalcev, da so jim z navdušenjem zaploskali.

Besedilo in foto: Jože Brojan

Zlatomašnika Franc Zmrzlikar in Rudi Koncilija

Mengeška župnija je ena tistih, ki je dala slovenski Cerkvi lepo število duhovnikov. Mnogi od njih že uživajo sadove večnega življenja, še živeči pa se tako in drugače darujejo Bogu in ljudem. Duhovnika Franc Zmrzlikar in dr. Rudi Koncilija sta v minulih dneh obhajala zlati jubilej – 50 let mašniškega posvečenja. Minilo je pol stoletja, ko sta dahnila Bogu: Glej, prihajam, da izpolnim Tvojo voljo, Gospod, in mu obljubila večno zvestobo.

Gregorčičeve besede: Daritev bodi ti življenje celo, so bile novomašno geslo g. Zmrzlikarja

Zlatomašnik Franc Zmrzlikar, po domače Škofelov Franci, je ugledal luč sveta v kmečki družini s tremi otroki med 2. svetovno vojno, 7. novembra 1941. Po osnovni šoli v Mengšu in kamniški gimnaziji se je iz ljubezni in veselja do duhovniškega stanu vpisal na bogoslovje in ga leta 1966 z uspehom končal. Zakaj duhovnik? Ker je Bog uslišal njegove želje in molitve domačih. V mozaik njegovi odločitvi je dodala kamenček njegova teta Johana, usmiljenka s. Deziderija, ki je zanj veliko molila in ga spodbujala. Novomašno geslo Daritev bodi ti življenje celo ga je pripeljalo vse do zlate maše, ki jo je v navzočnosti svojih domačih in mengeških župljanov daroval 26. junija ob 10. uri, pred istim oltarjem, pred katerim je 10. julija 1966 pel novo mašo. Lepo nedeljsko dopoldne, štiridesetmetrski mlaj, ovenčan z zelenjem, narodne noše in štirje duhovniki so ob glasnem pritrkavanju v počastitev zlatomašnika polepšali slovesnost v njemu ljubi domači cerkvi sv. Mihaela. Tudi sv. maša se je začela slovesno z nagovori in šopkom rož ter ganljivo slavljenčevo zahvalo vsem, ki so pripomogli, da je svoje srce položil na oltar. Njegova želja je bila, naj pridigar rajši kakor o njem spregovori o misijonih, dobrih delih in srebrnem jubileju slovenske države. Bil je skoraj v celoti uslišan! Bogu hvala za čudovite besede biseromašnika, jezuita p. Jožeta Kokalja! Duhovniško pot

je Škofelov gospod kot kaplan začel v župniji sv. Jakoba v Ljubljani, nadaljeval pa v Starem trgu pri Ložu in Leskovcu, v Šentgotardu je bil župnik, nato pa je bil dve leti v Stični. Od leta 1973 z veliko dobre volje opravlja pastoralno delo med bolniki in ostarelimi na Dunaju, kjer tudi živi. Rad se vrača v rodni Mengeš, da si na domu svoje mladosti spočije dušo in telo za dušnopastirsko delo, ki ga čaka pri sosedih. Na vprašanje, kateri nasvet mu je ob novi maši ostal najbolj v spominu, je rekel, da očetov: Bodi pristen in dosleden!

Drugi letošnji zlatomašnik, dr. Rudi Koncilijski, je svoj zlati jubilej praznoval teden dni pozneje, 3. julija ob 10. uri. Slavljenec je prijel na svet pri Zajcu v Topolah 26. julija 1940 kot zadnji od enajstih otrok. Zdaj sta poleg njega živa le še sestra Štefka in brat Milan. Ker je bil bistrega duha, so ga starši poslali v šole. Tudi on je po osnovni šoli v Mengšu nadaljeval uk na kamniški gimnaziji in se potem vpisal na bogoslovje v Ljubljani. Zakaj taka odločitev? Ker je bilo to Božje delo – bil je preprosto nagovorjen! Veliko pa je k temu pripomogel tudi sosed, duhovnik Zalokar, ki je ob svojem velikem trpljenju izprosil Rudijev poklic. In pa seveda Rudijeva vsakodnevna jutranja molitev in prošnje. Taka je njegova izpoved. Novo mašo je pel 3. julija 1966, točno pred petdesetimi leti. Njegovo novomašno geslo: Kdor ljubi, je iz Boga rojen in Boga pozna – kajti Bog je ljubezen, in srebrnomašno: Kar slišim od Njega – govorim svetlu!, ga spremljata vse dni njegovega osrečujočega dela. Še posebno na postajah njegovega dušnega pastirstva: pri Sv. Jakobu in v Kosezah v Ljubljani (pastoralno delo z največjimi veroučnimi skupinami), v Šmartnem pod Šmarno goro (obnovil požgano cerkev na Rašici), Domžalah (začel postopek za vrnitev in obnovo cerkve v Grobljah), pa tudi, ko je vodil medškofijski odbor za študente in slovensko biblično gibanje, ko je predaval na Teološki fakulteti v Ljubljani ali kot nadškofijski referent za versko izobraževanje odraslih, kar še danes z veseljem opravlja. Vmes je doktoriral in pridno pisal knjige, članke in razprave v krščanskih časnikih in mnogih drugih revijah ter se učil tujih jezikov. Skoraj nemogoče je napisati vse, kar je dr. Koncilijski vodilo skozi duhovniško življenje. Če bi hotel, bi moral napisati knjigo, saj je človek stoterih zamisli in dejanj. Tako je bila tudi nedeljska sv. maša kljub deževnemu vremenu živahna in slovesna, kot se za zlato mašo in zlatomašnika spodobi – mlaj, pritrkavanje, narodne noše, lepo petje, sprejem in nagovori, šopki rož in imenitna družba duhovnikov. To si je dr. Koncilijski, ponižen in vdan Bogu in ljudem, tudi zaslužil. Kot velikega teologa, pedagoga, misleca, predavatelja, urednika in pisatelja ga je v pridigi opisal tudi kardinal dr. Franc Rode. Ob koncu se je slavljenec z besedami zahvale spomnil vseh, ki so mu stali ob strani od rojstva do danes. Posebno mesto sta imela oče in mama. Ob misli nanju se je Rudiju zatresel glas. Iz ljubezni in spoštovanja! Sledil je stisk roke in čestitke za zlati jubilej. Bogu hvala za oba zlatomašnika!

Besedilo in foto: Jože Brojan

Ob srebrni maši si je dr. Koncilijski za geslo izbral Jezusove besede: Kar slišim od Njega, govorim svetlu

Galerija na prostem »Sprehod ob Pšati« odlično uspela

V soboto, 18. junija 2016, smo neumorni člani Likovnega društva Mengeš pripravili spomladansko galerijo na prostem Sprehod ob Pšati. V čudovitem spomladanskem vremenu in pravem, skoraj poletnem soncu, so lipe v Staretozem drevoredu nudile senco devetnajstim likovnikom in njihovim slikam. Letos društvo praznuje 20. obletnico delovanja, zato smo se še posebej potrudili. Poleg članov društva smo gostili kar devet gostov iz sosednjih občin Trzina, Cerkelj, Radomelj, Ljubljane ...

Razstavljenih je bilo kar 143 slik ter 5 kipov, poleg številnih stoja s temi slikami pa smo na breg Pšate razstavili še tri skupinske mandale. Vsaka od njih je sestavljena iz 25 platen različnih avtorjev – članov društva in so večje od dveh metrov. Prva skupinska slika je poustvarjena po ilustraciji Ančke Gošnik Godec »Babica pripoveduje«, druga je poustvarjena po slikarju iz 16. stoletja Pi- etru Brueglu »Na tržnici«, tretja, najnovejša »Mengeška manda- la«, pa se je le preselila iz preddverja kulturnega doma Mengeš na breg Pšate. Je avtorsko delo članov društva z mengeškimi posebnostmi, ki jih je na vogalih upodobila Binca Lomšek. Preko dneva smo imeli veliko obiskovalcev. Predsednik Turistič- nega društva Dobeno Martin Einsidler in njegova žena se nista mogla nagledati razstavljenih umetnin. Med zgodnjimi je bil tudi naš župan Franc Jerič, ki nas je pohvalil takole: »Vreme je tako, kot ste si ga zaslužile... To je priznanje za vse člane društva, da v Mengšu opazijo naše delo in napredek ter da ga znajo ceniti. Za uspešno delo v društvu je zaslužen naš mentor likovni pedagog, slikar in fotograf Lojze Kalinšek, kateremu se lepo zahvaljujemo. Hvala vsem za spodbudne besede in pohvale ob tej lepi prireditvi, to nam daje elan - še naprej se bomo trudili.

Besedilo: Jakobina Šmon
Foto: Jakobina Šmon in Lojze Burja

Razstavljenih je bilo 143 slik ter 5 kipov, poleg številnih stoja s temi slikami pa so na bregu Pšate razstavili še tri skupinske mandale

Podmladek folklorne Kulturnega društva Oton Župančič iz Sore pri Medvodah

Sejmarji na odru Kulturnega doma Groblje

Dvakrat po 10 let harmonikarjev in Sejmarjev

Kulturno društvo Mihaelov sejem Mengeš je v dvorani Kulturnega doma Groblje v soboto, 11. junija 2016, pripravilo koncert ob 10. obletnici delovanja sekcije Harmonikarski orkester in orgličarske sekcije Sejmarji. Mengeški glasbenik Pavle Kosec je že kot ravnatelj glasbene šole ustanovil harmonikarski orkester. Mnogo pozneje, leta 2006, so se harmonikarji spet zbrali na odru kulturnega doma, v njem pa so nastopili tudi člani, ki so bili že dejavni v orkestru Pavleta Kosca. Posebej za to priložnost se je zbrala tudi orgličarska sekcija Kulturnega društva Mihaelov sejem. Tako so pozneje nastali Kosci, kvartet treh orgličarjev, bratov Cirila in Metoda Jermana ter Marjana Urbanije in harmonikarja Roka Urbanije.

Harmonikarski orkester KD Mihaelov sejem

Kosci so pod tem imenom nastopali do leta 2011. Od tega leta orgličarska sekcija nastopa v spremenjeni zasedbi in z imenom Sejmarji. Z Marjanom Urbanijo in sinom Rokom kot kitarista sodelujeta Hervin Jakončič in Jože Teran, oba pa tudi sodelujeta s harmonikarskim orkestrom KD Mihaelov sejem. Kot basista na odru srečujemo Boštjana Pera ali Aljaža Lukana, na koncertu v Grobljah pa je harmonikarje in Sejmarje na basu spremljal Gašper Kokalj.

Sejmarji, orgličarska sekcija Kulturnega društva Mihaelov sejem, pogosto sodeluje na srečanjih orgličarjev, ki jih je kar nekaj po Sloveniji, še posebej je znan festival v Mokronogu pod naslovom Ah, te orglice. Na jubilejnim koncertu so se Sejmarji predstavili s priredbami slovenskih ljudskih melodij, v njihovem programu pa so tudi priljubljene melodije Slavka in Vilka Avsenika.

Na mladih svet stoji, pravimo, na koncertu pa smo lahko slišali, kakšni so glasbeni rezultati poučevanja Marjana Urbanije. Svoje znanje so namreč predstavili orgličarji podmladka folklorne Kulturnega društva Oton Župančič iz Sore pri Medvodah. V prijeten orkester jih je združila Zdenka Bergant, ki je tudi sama članica Sorških orgličarjev, Marjan Urbanija

pa že dve leti poučuje osnovnošolce in enega srednješolca.

Citrarja Tomaža Plahutnika ni treba posebej predstavljati, saj poslušalci zelo dobro poznajo, kako lepo zvenijo njegove citre in kako njihov zvok dobre dene našim dušam. Tomaž Plahutnik je reden gost koncertov mengeških glasbenikov.

Nekaj posebnega je bil nastop dueta Balalajka, ki je nastal leta 1992 v mestu Samara, na bregu ruske reke Volge. Aleksej in Natalija sta mož in žena. Oba sta nekdaj študenta Samarske državne akademije za umetnost in kulturo. Združila ju je ljubezen do glasbe in ruskih pesmi. Duet že od samega nastanka dejavno nastopa na različnih koncertnih in festival-skih odrih s programom ruske in klasične glasbe.

Aleksej Ermakov z balalajko je bil kar nekaj časa solist ansambla Sovjetske armade, s katerim je veliko gostoval po Evropi. Izkušnje, ki jih je dobil v tem znanem kolektivu, je prenesel v duet Balalajka. Aleksej virtuosno obvladuje svoje glasbilo, kar je tudi večkrat dokazal na številnih tekmovanjih, na katerih je vedno dobival visoke ocene profesionalnih žirij in pogosto zmagoval. Je ne le najboljši, ampak tudi edini pravi balalajkar v Sloveniji.

Njegova žena Nataša Ermakova je pri devetih letih brez vednosti staršev opravila sprejemni izpit in se vpisala v glasbeno šolo. Njeni bližnji so za to izvedeli šele pozneje. Po glasbeni šoli je končala Samarsko višjo glasbeno šolo Satalova ter Samarsko državno akademijo za umetnost in kulturo. Odtlej se uspešno ukvarja s pedagoško dejavnostjo, s katero nadaljuje tudi v Sloveniji. Njeni učenci so večkrat zmagali na glasbenih tekmovanjih. Nataša in Andrej, torej duet Balalajka, sta na koncertu zaigrala štiri skladbe: rusko ljudsko Ciganočka, nato Kamarinskajo, Čardaš in znano Kalinko. Pri slednji se je duetu s petjem in kitaro pridružil Hervin Jakončič.

Kot gostje so na jubilejnim koncertu nastopile članice Ženske vokalne skupine Oda iz Moravč, ki je nastala pred 37 leti, njen pobudnik in vodja je Milan Kokalj, kitarist in pevec ansambla Franca Miheliča. Tokrat so članice vokalne skupine Oda nastopile ob instrumentalni spremljavi. Rok Urbanija je igral harmoniko, Milan Kokalj kitaro, Marjan Urbanija orglice in bas Gašper Kokalj. Svojevrstna posebnost koncerta je bila skladba Pred mano je poletje Jožeta Privška in Gregorja Strniše v priredbi Milana Kokalja, ki je to skladbo tudi zapel ob spremljavi pevk Ode.

Obe sekciji Kulturnega društva Mihaelov sejem sta v drugem delu koncerta nastopili še enkrat, večer pa so sklenili harmonikarji pod vodstvom Francija Veiderja. Med drugim smo lahko slišali Žalostno deklico Slavka in Vilka Avsenika na besedilo Ferryja Souvana in v priredbi Primoža Kosca. Ob spremljavi orkestra jo je zapela Nuša Jelen.

Prijeten glasbeni večer, ki ga je z vezno besedo povezoval Primož Hieng, so sklenili z Mengeško Jožeta Burnika in Ivana Sivca v priredbi Francija Veiderja ter seveda v izvedbi Harmonikarskega orkestra Kulturnega društva Mihaelov sejem Mengeš.

Glasbenicam in glasbenikom obeh zasedb, Harmonikarskemu orkestru in Sejmarjem, iskreno čestitamo ob 10-letnem jubileju, predvsem z željo, da se bomo na takih in podobnih prijetnih koncertih še srečevali. Polna dvorana Kulturnega doma Groblje je zagotovo dokaz, da imajo poslušalci tovrstno glasbo nadvse r

Besedilo in foto: Primož Hieng

Letni koncert MePZ Svoboda Mengeš

Mešani pevski zbor Svoboda Mengeš, pod vodstvom zborovodje Iztoka Kocena, je tudi letos pripravil svoj letni koncert. V dvorani Kulturnega doma Mengeš so številnim ljubiteljem zborovske glasbe predstavili pesmi, ki so se jih naučili v tem pevskem letu.

Za uvod so zapeli hudomušno *Debeli kum*, *Rada Simonitija*, otožno *Roža na vrtu zelenem cvete*, *Slavka Mihelčiča*, v kateri sta solo peli *Vera* in *Meta*, ter veselo koroško ljudsko pesem, *Jaz bi rad cigajnar bil*. Za konec prvega dela koncerta so poslušalci prisluhnili zahtevni in redko izvajani skladbi v treh stavkih, *Morska suita* skladatelja *Vasilija Mirka*. Letos so v goste povabili *Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec*. Občuteno so zapeli štiri izbrane pesmi in dodobra ogreli dlani poslušalcev. Zbor vodi Iztok Kocen. Posebnost letošnjega koncerta je bila skladba z naslovom *Iz neba ljubezni*, ki je bila tokrat prvič izvajana. Avtor je prof. *Tomaž Habe*, ki je bil prvi zborovodja MePZ Svoboda Mengeš, zbor je vodil polnih šestnajst let. Z gorenjsko narodno *Ko so fantje proti vasi šli*, se je zbor pred dobrim mesecem dni poslovil od dolgoletne pevke in soustanoviteljice zбора, *Juste Koželj*. Na koncertu sta se predstavili tudi dve mladi, nadarjeni in obetavni solistki: flavtistka *Katarina Korbar* in sopranistka *Zala Hreščak*. In ker je koncert skoraj nemogoče izvesti brez podpore, se je povezovalka programa zahvalila donatorjem in izvajalcem koncerta.

Nastop v Domu počitka, 10. junija 2016

Vsako leto pred letnim koncertom MePZ Svoboda z izbranimi skladbami nastopi v Domu počitka Mengeš. Oskrbovanci in osebje doma jih vedno prijateljsko sprejmejo, pevci pa jim s petjem in prijazno besedo popestrijo dan.

Golažijada, 12. junija 2016

Na golažijadi je MePZ Svoboda Mengeš sodeloval tretjič. Glavni kuhar *Vinko* in pomočniki so rezali meso, čebulo, česen in ostale surovine, ki ne smejo manjkati pri pripravi dobrega golaža. Predsednica zбора je takole ocenila tokratno sodelovanje na golažijadi: »Res je bil dober golaž, žar in kotlovina pa sta bila za v kuharsko knjigo, pri pevkah *Ireni* se lahko naročite na tečaj jagodne rulade ... pri *Ivani* pa je vrsta za tečaj pečenja potic.«

Nastop na koncertu v Piranu, 18. junij 2016

Gostovanje MePZ Svoboda Mengeš pri Portoroškem zboru v Piranu je sovpadlo z mednarodnim srečanjem motoristov, tako da so se pevci med grmenjem lepotcev na dveh kolesih težko prebili do *Tartinijevega trga* in naprej do *Minoritskega samostana*, kjer je bil napovedan večerni koncert. Pred upevanjem so jih prijazni gostitelji popeljali na ogled starega dela Pirana.

Križni hodnik *Minoritskega samostana* je bil že pred koncertom poln poslušalcev. Za vsakega pevca je petje v tako akustičnem prostoru posebno doživetje. *Piranskemu občinstvu* se je MePZ Svoboda Mengeš predstavil s petimi slovenskimi ljudskimi pesmimi in eno staro, tržaško skladbo iz leta 1780, z naslovom *Marinaresca*. Ob koncu sta oba zбора skupaj zapela čudovito koroško narodno: *Rož*, *Podjuna*, *Zila*. Poslušalci so pevce nagradili z vzkliki in dolgim aplavzom.

Nastop na Prazniku glasbe v Ljubljani, 21. junija 2016

Po slovenski prestolnici je glasba prihajala s petnajstih prizorišč, praznovanju se je pridružilo več kot šestdeset žanrsko različnih glasbenih zasedb in glasbenikov. Oživeli so trgi, ulice, balkoni, saj je 21. junija praznovala glasba. Tudi MePZ Svoboda Mengeš je bil delček tega veselja v prestolnici. Za nastop na Prazniku glasbe so izbrali slovenske ljudske in ponarodele pesmi. Veseli in ponosni so bili, da so s petjem popestrili veselo pevsko dogajanje *Ribjem trgu* v Ljubljani. Za konec so se z barko zapeljali po Ljubljani, vmes sproščeno peli številne ljudske pesmi in s tem popestrili popoldan obiskovalcem ljubljanskih lokalov ob reki.

Gostovanje v Pazinu, 2. julij 2016

Letošnjo pevsko sezono je MePZ Svoboda Mengeš zaključil z gostovanjem na prijateljskem koncertu treh držav v Pazinu (Hrvaška Istra) - *Islandija*, *Slovenija*, *Hrvaška*, ki sta ga »zakuhala« basist *Tomaž* in njegova sestra *Ana*, ki živi na *Islandiji*. Povabilo so dobili od MePZ *Roženice* iz Pazina in ga seveda z veseljem sprejeli. Pred koncertom so imeli čas za skupinski ogled muzeja v gradu, kjer jim je dobrodošlico izrekel župan mesta Pazin. V polni dvorani *Spomen doma* (*Spominskega doma*) v središču Pazina se je vsak od treh zborov predstavil s svojim izbranim programom, na koncu so pod taktirko vseh treh dirigentov zapeli tri skupne hrvaške pesmi: *Neka cijeli ovaj svijet* (*Naj ves svet*), *Krasna zemljo* (*Krasna dežela*) in *Vjeruj u ljubav* (*Verjemi v ljubezen*). Gostje iz *Islandije* so neverjetno lepo in razumljivo izgovarjale besedilo. Koncert je bil izjemen in druženje nepozabno. Zagotovo bo ostal vsem v prijetnem spominu.

Besedilo in foto: Olga Pavlin

Koncert MKZ Mengeški zvon na 18. Zvonarijadi

Letos smo bili gostje Mešanega pevskega zбора *Zvon Muta na Koroškem*. Zbralo se je sedem zborov z imenom *zvon*, da proslavimo tudi polnoletnost teh prireditev, ki potekajo vsako leto.

Po prihodu in dobrodošlici so nas popeljali na ogled znamenitosti v kraju: od zelo stare cerkve sv. *Marjete*, muzeja kovaštva, ki je v tem kraju zelo razvito, do gasilskega muzeja. Znano pa je tudi splavarjenje na reki *Dravi*, a zaradi časovne stiske se tega nismo udeležili, pa kdaj drugič. Koncert se je pričel ob napovedani uri. Vsak zbor je zapel svoj program, ki je bil raznovrsten in zato še bolj zanimiv. Za konec pa so sledile tudi tri skupne pesmi vseh udeleženi zborov, ki so ga velikoštevilni gledalci in poslušalci pozdravili z aplavzom v avli *Osnovne šole Muta*. Po nastopu je sledilo druženje ob živi glasbi, ki je trajala dolgo v noč.

Naslednje leto pa se spet vidimo v *Dovjah* pri *Mojstrani* v mesecu maju, kot vsako leto. Pridružil se nam bo tudi nov zbor v mešani zasedbi iz *Ilirske Bistrice*.

Besedilo: Kralj M.

Helena Testen in Binca Lomšek ponosni prejemnici priznanj

Uspeh Helene Testen in Binca Lomšek v fotografiji za Zlato paleto 2016

Kulturno društvo Nazarje, Kulturno društvo likovnih ustvarjalcev Zgornje Savinjske doline GAL in ZLDS so pripravili tematsko razstavo Fotografija in kiparstvo. Odprtje razstave je bilo 29. junija 2016, v Jakijevi hiši v Galeriji Nazarje, odprta pa bo do 30. julija 2016. Na izbor projekta Zlata paleta 2016 – Fotografija in kiparstvo Zveze likovnih društev Slovenije je prispelo kar 98 del, od tega 68 fotografij in 30 kipov. Na letošnji četrti razstavi Zlate palete 2016 so bile razpisane teme »slovenske gore in vrhovi«, »gostilniški motiv« in »verske zgradbe in znamenja«.

Izbor za razstavo je opravila strokovna komisija pod predsedstvom akademskega kiparja in magistra umetnosti Zorana Pozniča, ki je izpostavil: »Strokovna komisija pogrša, da fotografi večinoma ostanejo na površju in se ne poglobljajo v zadane naloge, posledica je, da le prenašajo zatečeno stanje. Fotografija je na začetku 21. stoletja vse kaj več kot le golo preslikavanje prostora pred nami. Nagrajena dela vsaj v svojih vrhovih uporabljajo principe, ki smo jih omenili, in tako fotografijo uvrstijo med likovne tehnike, ki gledalca nagovarjajo ne samo na vizualni, temveč predvsem na čustveni ravni.«

V izbor se je uvrstilo 23 fotografij in 19 kipov. Sodelovalo je 13 društev oziroma 44 posameznikov v kategoriji »fotografija« in 10 društev oziroma 24 posameznikov v kategoriji »kiparstvo«. Osem članov Likovnega društva Mengeš je sodelovalo s 14 fotografijami in enim kipom.

Od vseh 23 fotografij, ki so prišle v izbor, se je edina kar s tremi fotografijami uvrstila Binca Lomšek, in sicer na vsako temo z eno fotografijo. Helena Testen se je uvrstila s fotografijo na temo »verske zgradbe in znamenja«.

Po končani otvoritvi je bil organiziran sprehod po razstavi s predsednikom strokovne komisije Zoranom Pozničem, ki komentira posamezna dela. Pomembno je upati se, imeti voljo za raziskovanja, imeti kreativnost, naj vsakega vodi srce in duša ... To je glavni pristop, ki je osnova pri ustvarjanju. Helena Testen je navdušila s svojo fotografijo »Slišim zvon želja«, Binca Lomšek pa s fotografijami »Prehod«, »V kafiču« in »Žale«. Za fotografijo »Prehod« tematike »slovenske gore in vrhovi«, ki predstavlja star prehod na Ljubelju, je prejela certifikat kakovosti ter odlične kritike za vse tri fotografije.

V letu, ko Likovno društvo Mengeš praznuje 20. obletnico delovanja, to obletnico člani društva ozaljšajo s svojimi uspehi in mnogimi uspešnimi prireditvami. In danes na odprtju razstave v Jakijevi galeriji v Nazarjah so dodali kar štiri kristale na ogrlico uspeha.

Besedilo in foto: Jakobina Šmon

Rock koncert Mengeške godbe

V petek, 3. junija 2016, je bil v Letnem gledališču Mengeš, pri tabornikih, prav poseben dogodek. Mengeška godba je pripravila pravi glasbeni spektakel v rock ritmih. To ni bila le ponovitev sobotnega koncerta po občinski proslavi, temveč njegova nadgradnja.

Godbeniška rock veselica se je pričela nekaj čez osmo zvečer, ko se je počasi že začelo temniti. Uvod v koncert so z nekaj skladbami naredili povabljeni gostje - Kvatropirci, ki so v nadaljevanju ob spremljavi godbe zapeli nekaj svetovnih glasbenih hitov. Udarni ritmi, vložki solo kitare oz. kitarski soli Gašperja Kržmanca, glasbeni sladkorčki svetovnih glasbenih zvezd v izvedbi Mengeške godbe pod vodstvom kapelnika Dimitrija Ledererja, niz svetlobnih efektov ter fantastična publika so pričarali odlično vzdušje. Čeprav je bila večina skladb tujih, so godbeniki zaigrali tudi slovensko rock uspešnico, in sicer Siddhartino skladbo Napoj v priredbi mlade mengeške glasbenice Teje Komar, ki je godbo spremljala tudi na klaviaturah. Povezovalce koncerta je bil Gregor Budal z Radia Slovenija, ki je navdušil s poznavanjem rockovske glasbene scene, na koncu pa je dodal piko na i še s petjem legendarne skladbe Smoke on the water. Nepozaben petkov večer smo zaključili ob zvokih Kvatropircev.

Na koncertu je bilo poskrbljeno tudi za pijačo in hrano, ki jo je pripravil Trdinov hram. Kot se za pravi rock koncert spodobi, so si godbeniki nadelali nove tematske majčke, ki jih je zaradi velikega povpraševanja obiskovalcev hitro zmanjkalo. Svojevrstno vzdušje je pričaral tudi čudovit akustični ambient nekdanjega kamnoloma in letnega gledališča, v katerem se kaj podobnega ni organiziralo že dolgo.

Hvala vsem, ki ste Mengeški godbi pomagali pri izvedbi fantastičnega koncerta, ki si ga nedvomno želimo kmalu ponoviti. Več foto in video utrinkov s koncerta pa si lahko ogledate na Facebook strani Mengeška godba.

Besedilo: Maja Keržič

Foto: Miha Požar

Uvod v koncert so z nekaj skladbami naredili gostje - Kvatropirci, ki so v nadaljevanju ob spremljavi godbe zapeli nekaj svetovnih glasbenih hitov

Ustvarjalen slikar, fotograf, kipar

Slikar Lojze Burja razstavlja krajinske motive

Likovno društvo Mengeš stalno predstavlja svoje člane v Trdinovem hramu v Mengšu. Tokrat je na ogled postavil svoje slike Lojze Burja, ki je vsestranski umetnik, slikar, kipar, fotograf in še marsikaj.

Kot velik ljubitelj narave veliko fotografira na svojih pohodih in sprehodih, po svojem drugem domu Arboretumu in na njihovem golf igrišču, kjer najde nešteto motivov za fotografijo. Nekatere zamrznjene trenutke upodobi tudi na platnu v olju ali akrilu.

Razstavil je nekaj svojih krajinskih motivov. Tako bodo gostje ob odlični hrani Trdinovega hrama predvidoma do septembra uživali tudi ob pogledih na Lojzetove umetnine.

Besedilo: Binca Lomšek

Foto: Jakobina Šmon

Tradicionalne delavnice v Jablah

V zavetju paviljončka ob gradu Jable smo članice Likovnega društva Mengeš na povabilo TD Kanja iz Trzina sodelovale na tradicionalni delavnici rezbarjev, vezilj in likovnikov.

Številna udeležba umetnikov je s svojimi deli privabljala mimoidoče, da so prisluhnili kladivu in dletu, ki ustvarja poseben zvok in roke ustvarijo izjemne skulpture. Vezilje so postavile na ogled različne vezenine, ki jih mladi skoraj ne poznajo več. Slikarji, od najmlajših do najstarejših, smo svoje čopiče s posebnim navdihom počasi sukali in nanašali na platna vsak svoj odtenek, tako kot je vsak umetnik tudi izbral vsak svoj motiv.

Mengeške likovnice Minka Kristanc, Ina Malus, najmlajša Neža L. A. in Binca Lomšek smo dan preživele v prijetni družbi, veselo, se najedle prvih Radotovih češenj, najmlajša Neža pa jih je tudi slikala s čopičem na platno. Pa še vreme je kljub slabi napovedi zdržalo brez dežja.

Besedilo in foto: Binca Lomšek

Alica v čudežni deželi

Sneguljčica in Alica v čudežni deželi v vrtcu Sonček

V sredo, 22. junija, sta malčke obiskali Sneguljčica in Alica v čudežni deželi. V hip hop plesnem musiklu je tako Sneguljčica otroke najprej popeljala v pravljčni svet zlobne kraljice, sočutnega lovca in navihanih palčkov, nato pa Alica v svet, kjer je vse mogoče in v njem živijo modra gosenica, nasmejani maček, zmešani klobučar in srčna kraljica.

Plesalci mladinskega centra AIA so ob nastopu uživali, hkrati pa poskrbeli za pester in čaroben zaključek malčkov vrtca Sonček.

Besedilo in foto: Sanja Tomšič

Zavidljivih 50 let Alpskega kvinteta

Praznovanje tako častitljive obletnice kot jo letos praznuje Alpski kvintet, jih je v slovenskem glasbenem prostoru zelo malo. Svoj jubilejni koncert so skupaj s Slovenskim oktetom priredili 18. junija v Poletnem gledališču Studenec. V avditoriju s polno zasedenimi sedeži in pred slovesno postavljenjo sceno z uglašeno osvetlavo so priredili pravi zabavni spektakel za vse ljubitelje narodno zabavne glasbe in vrhunskega vokalnega petja. Prireditve sta vodila Vinko Šimek in Betka Štuhelj.

Veliko slavnostno torto so prinesli na koncu podelitve

Alpski kvintet je tesno povezan tudi z Mengšom. Pravzaprav največ z Mengšanom Janezom Perom, ki v kvintetu sodeluje že od leta 1970. Igra različna trobila in je pisec številnih skladb. V sobotni zasedbi pa so bili Edi Semeja na harmoniki, Marjan Rolc na kitari in Franjo Maček na klarinetu ter Anita Zore, Oto Pestner in Mihael Možina kot pevci. Nastop je posnela tudi Televizija Slovenija.

Besedilo in foto: E. V.

25 let samostojnosti naše/moje domovine, države Slovenije

Veseli, pogum in ponos ter odgovornost so vodilo prizadevanjem za pošteno in uspešno, prijazno in zdravo, svobodno in demokratično našo/mojo domovino, samostojno državo Republiko Slovenijo!

Spominjam se drobcev nekaterih praznovanj nekdanj – ob okroglih obletnicah

Najprej veselega praznovanja razglasitve neodvisnosti Slovenije ob gasilsko-godbenem domu, 26. junija 1991, po zasiditvi in blagoslovu lipe, ko smo nazdravljali s penino samostojnosti 1991 (ali ima kdo fotografijo), ne zavedajoč se, da bodo že v prvem jutru mimo drveli tanki in da so boji za svobodo pred agresijo t. i. ljudske (jugo) armade že v teku. V četrtek, 27. junija 1991, je ob 2.40 iz vojašnice na Vrhniki krenil oklepni bataljon proti letališču, del kolone tudi skozi Trzin, Mengeš in Moste.

4. junija 1993 je bila predstavitev knjige Staneta Stražarja Mengeš in Trzin skozi čas v Kulturnem domu Mengeš, na katero sva z Janezom Perom, predsednikom krajevne skupnosti, povabila ministra za obrambo Janeza Janšo. V njegovem imenu je bil prisoten Miha Butara. Opisal je dogodke iz začetka vojne in bitke v Trzinu. Pohvalil je avtorja knjige za natančne opise bitke in dogajanja z »veliko srčnosti in strokovnosti«.

Leta 1996, ob peti obletnici državnosti, je bila ena od res veselih, zabavnih in velikih prireditev, v celoti financirana samostojno z donacijami v organizaciji Podjetniškega združenja Mengeš, na kateri je bilo skoraj štiri tisoč obiskovalcev. Na omenjeni prireditvi smo zbrali skoraj milijon tedanjih tolarjev za humanitarne, kulturne in društvene namene. Takrat in leta 2000 je bila z nami Helena Blagne (slika plakata). Bili so tudi ognjemeti. Leta 2001, ob deseti obletnici, je bila v Mengšu glavna proslava za celotno naše področje območnega štaba teritorialne obrambe. Gostili smo dva med najbolj zaslužnima za zmago v vojni za Slovenijo, Janeza Janšo in Igorja Bavčarja, ter njune borce, vojske iz našega območja, včlanjene v Združenje veteranov vojne za Slovenijo, in borce policiste iz Združenja Sever. Zvezda večera (pred ognjemetom) je bila Nuša Derenda (slika plakata).

O pripravah na obrambo domovine in dogajanjih pred in po vojaškem napadu jugoarmade v Krajevni skupnosti Mengeš bi (še bodo!?) več lahko povedali tudi nekateri neposredni udeleženci, ki tega do sedaj še niso

storili. Ob 25-letnici rojstva naše domovine je prav, da se spomnimo tudi na pretekla praznovanja. Tako se krepita domoljubje in ponos na našo Slovenijo.

Več tudi s slikami, na www.facebook.com/CivilnaInicijativaMenges.

Besedilo: mag. Tomaž Štebe, civilnainiciativamenges@gmail.com, tomaz.stebe@gmail.com

Tabor Nove Slovenije – Krščanski demokrati V znamenju visoke udeležbe in pozitivnega vzdušja

V nedeljo, 12. junija, je v Vojniku potekal tradicionalni Tabor N.Si, ki se ga je udeležilo nad 3000 članic, članov in simpatizerjev N.Si ter tujih in domačih gostov iz vse Slovenije. Seveda smo bili med njimi tudi mengeški krščanski demokrati. Začelo se je v dopoldanskem času s sv. mašo v župnijski cerkvi v Vojniku in zaradi velike množice udeležencev tudi v cerkvah po bližnji okolici, nadaljevalo pa s prijetno dobrodošlico domačinov z dobrotami kmečkih žena, slovensko in evropsko himno ter prav kmalu tudi z uradnim delom programa. Mengeš. Po volitvah je SMO prevzela pomembne naloge v odborih in komisijah občinskega sveta, v katerih uspešno deluje.

V uvodnem nagovoru je predsednica N.Si Ljudmila Novak ponovno opozorila, da Slovenija in slovenska politična desnica potrebuje več povezovala in demokratičnosti, hkrati pa poudarila, da Nova Slovenija ima rešitve za težave, ki pestijo našo domovino. Ta po njeni presoji potrebuje več složnosti in verodostojne voditelje, ki bodo znali ljudi pripraviti k sodelovanju, potrebuje pa tudi prave ukrepe, ki bi ljudem olajšali življenje. Zbrane je med drugim nagovoril evropski poslanec Lojze Peterle, ki je vse spomnil, da so bili Slovenski krščanski demokrati že pred 25 leti najboljša izkaznica za našo domovino. Opozoril pa je tudi, da so bili v Demosu zbrani vsi, ki so želeli spremembe, malo manj pa je bilo takih, ki so si želeli resnične preobrazbe. Za zaskrbljivo stanje v državi po njegovem mnenju niso krive osamosvojitve, demokracija in EU, temveč odkloni od vrednot osamosvojitve, ki je dala Sloveniji večletni gospodarski zagon. Po Peterletovi napovedi bo Slovenija znova začela napredovati, ko bo strnila sile za nujne spremembe in postavila skupno dobro za prednostno nalogo političnega delovanja.

Po uradnem delu so se vodilni politiki – Ljudmila Novak, Lojze Peterle, Matej Tonin, Jožef Horvat, Iva Dimic, Jernej Vrtovec, Vida Čadonič Špelič in Mihael Prevc – sprehodili med množico, spregovorili z ljudmi besedo ali dve in bili deležni veliko odobravanja. Tabor, ki je bil naravnat predvsem delovno in družabniško, je bil obarvan tudi športno in glasbeno, saj smo si lahko ogledali nogometno tekmo med člani Nove Slovenije in duhovniki ter prisluhnili pevske in glasbenim skupinam, tudi Prifarskim muzikantom.

Nova Slovenija – krščanski demokrati s trdnimi koraki stopa po poti resnice. Poštenost, jasna slovenska beseda, znanje, gospodarski napredek in krščanski etos so temelj za prihodnost slovenskega naroda. To je pot, ki prinaša blagostanje in sožitje med ljudmi! Vse ostalo je hoja po žerjavici in večni nemiri!

Besedilo: Jože Brojan

Veterani Vojne za Slovenijo Mengeš,
smo v sodelovanju z Občino Mengeš
prostovoljno obnovili leseni most
čez Pšato
pri balinarski sekciji.

SHARP
KENWOOD
● BLAUPUNKT
VESTEL
HITACHI

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03
Telefon: 01 729 13 04
E-pošta: avs.menges@siol.net
Internet: www.sharp-servis.si
Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ
Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

*Ko tvoje zaželimo si bližine,
gremo tja, v mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče, saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 73. letu
starosti sklenila naša draga

ANA VIRIANT

*po domače Kobilčeva Ančka,
iz Mengša, Slovenska c. 26*

Ob tej boleči izgubi se iskreno
zahvaljujemo vsem za izrečeno
sožalje, podarjeno cvetje in sveče.
Hvala tudi gospodu župniku Jane-
zu Avseniku in za zaigrano tišino.

Vsi njeni

*Mirno in spokojno si zaspala,
v večni sen od nas odpotovala.
Naj bo srečno tvoje potovanje
in pogosto vračaj se nam v sanje.*

V SPOMIN

V teh dneh mineva eno leto, odkar
se je poslovila naša draga

JOŽEFA KALUŽNIK

po domače Kobilčeva Pepca

Hvala vsem, ki jo ohranjate v
lepem spominu.

Vsi njeni

Stopala vam
bodo hvaležna!

harmonija
središče ugodja

**PEDIKURA IN
NEGA STOPAL**

+ medicinska pedikura

DEPILACIJE

NEGE OBRAZA

Priprava na poletje

Harmonija Mengeš • Linhartova 33, Mengeš
01 729 66 50 • recepcija@harmonija.eu

harmonija.eu

						ŽENSKA OBLIKA IMENA LEONID	STRUPENE SNOVI	POLDRAG KAMEN	ANICA CEVC	NEMŠKA MODNA KREATORKA SANDER	PO SIRU ZNAN KRAJ V SRBIJI	SREDSTVO ZA TALIJE, TALILO (STARINSKO)	PREBIVA- LKA VNANJH GORIC	NEKDANJA FRANCOSKA TERORIST. ORGANI- ZACIJA
					LAKAJSKA SLUŽBA									
					FRAN LEVSTIK									
									KOŠARKARI- CA (ŽANA)					
									POKRAJINA V ŠPANJI					
					ROMAN EMILA ZOLAJA					ZGODO- VINSKI KRAJ PRI ZADRU				ENICA
MENŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ	NAŠ NEKDANJI TELOVADEC, OČE PREMIERJA (MIRO st.)	CIRIL PRETNAR AMERIŠKA PEVKA			REŽISERKA ZETTERL. BOŠNJAŠKO MOŠ. IME			GRŠ. BOGINJ. ZEMLJE RADIO ŠTUDENT					GALIJ ČAŠČENJE MALIKOV	
	TELEVI- ZIJKA ROŠ						ŽICA (LJUDSKO)					MOLIBDEN		OTOK OB ZAHODNI OBALI IRSKE
							HEKTAR					ŽAM AMSL		
LETOVIŠČE V MAKEDO NIJI							PRAZGODOV. ŽARA IGRALEC (EVGEN)							
RIVALINJA								REKA NA POLJSKEM, PRITOK WARTE	PRIPADNIK ITALIKOV OTOK PRI PAGU					
KOLOBAR OKOLI PRSE BRADAVICE							PTIČI NELETALCI ČLOVEK Z VEL. OČMI					HUMO- RISTKA PUTRIH		
AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	ČEDOMIR VITKOVAC	VIDA ŽABOT STAROGRŠ- KI TRAGIK			ŠPANSKI SLIKAR (JUAN DE LAS) PRASKA							MONGOLSKI VLADAR JEZDNE ŽIVALI		
KDOR PRODAJA ČAS, POSTOPAČ						TEKOČINA V ŽILAH DIVJA RASTLINA				LETOVIŠČE NA PAŠMANU INDIJSKI PESNIK				ANTON NOVAČAN
TUJE ŽENSKO IME							KOROBAČ IZ POSUŠENE BIKOVE KITE, BIKOVICA							
NAPRAVA, KI ZAZNAVA GIBANJE, TIPALO								GRŠKA ČRKA	BIBLIJSKA PALESTINA STADION PORTA					
HENRIK TUMA				ANTON ČEHOV			OTOK V KVARNERJU			JURE LONGYKA			OZEK KOS BLAGA	RIBJE JAJČECE
GORIVO ZA PLAVŽE V ŽELEZARNAH				VOJVODIN- SKI SRB			NOGOMETAŠ DŽEKO			MEVŽA, ČACEK				
MESTO, LUKA NA SEVERU NEMČIJE					PRISTAŠ NEONA- CIZMA									
SLOVENSKA OPERNA PEVKA GRACELJ					IVO DANEU VEZNIK			PO NJIH HODIMO JOŽICA AVBELJ			NALET AVTOMOB. EDO ŠAVNIK			
VLADAJOČA ZVEZA POLITIČNIH STRANK										IZDELOVA- LEC CEVI				
STANE SEVER			JUŽNI SADEŽ							INDIJSKI KRALJ (272 DO 237 pnš.)				

Pomoč: AISHILOS, ARAGONIJA, AREOLA, AŠOKA. COEN, ROELAS

Avtor križanke: Štefan Markovič